دا شین گنبد چه در ته ښکاري جلوه گر دې
دیکښې د کونینو معتبر دې

صلی اللہ علیہ وسلم

روح کائنات

اوله حصه

مُصنّف:

فخرِ اہلسنت والجماعت فخر الشعراء الحاج ابو سعید

مولانا ظفر گل خادم صاحب نوری سیفی

المکتبة الخادمیة

انقلاب روڈ محلہ غریب آباد سوریزئی پایان پشاور بالمقابل دارالعلوم نوریہ سیفیہ

0313- 80 03 281 / 0340- 43 63 222

ترتیب کونکے

او

طالب دعاء

العبد الفقیر الناعت

محمد علی سیفی

ټول حقوق د مصنف په حق کښې محفوظ دی

کتاب نوم : روحِ کائنات ﷺ (اوله حصه)

مصنف : فخراهلسنت وجماعت فخرالشعراء ابوسعید مولانا ظفرګل خادم صیب(نوری سیفی)

تعداد : ۱۱۰۰

کمپوزنګ : ابوصدیق قاری حبیب الله حبیب

ناشر : المکتبة الخادمیه انقلاب روډ غریب آباد سوریزی پایان پېښور

﴿ملاویدو پته﴾

★ مکتبة النظامیه ګهنټه ګهر ریتی بازار.

★ مکتبه عمرفاروق جنګی محله پېښور.

★ مکتبه دارالاخلاص جنګی محله پېښور.

★ مکتبه روضة القرآن جنګی محله پېښور.

★ مکتبه رحمانیه جنګی محله پېښور.

★ زیب ارټ پبلشرز جنګی محله پېښور.

★ مکتبه رحمانیه سیفیه مټه رحمٰن باغ شریف.

خبرداري

الحمدلله د روح کائنات ﷺ (اوله حصه) پوره شوه دِ پسے انشاء الله العزیز (دوئمه حصه) هم زرچاپ کیدونکے ده.

Scanned with CamScanner

فهرست

تعارف د مصنّف

فخرالشعراء مولانا ابوسعید ظفر گل خادم صیب

دا یو مسلم حقیقت دے چه مولانا ابوسعید ظفِر گل خادم نوری سیفی صیب د څه تعارف محتاجه نه دے ولے چه څومره ئے زۀ د نزدے نه پیژنم نوداسے ئے په هر کلی او په هر وطن کښے خاص اوعام او لوئے او واړۀ پیژنی . خوبیا هم زه دَ دوئی په حقله د خپل قلم چلول سعادت ګنړم . خادم صیب په کال ۱۹۶۴ء کښے په دوئم تاریخ د دسمبر د میاشتے د عبدالرحمان بابآ په چم او ګاونډ کښے نزدے په مشهور کلی هزارخوانئ پیښور کښے په محلـه سدوزئی کښے د یو نیکے کورنئ د مشهور ے بزرګے هستئ د مولانا حاجی تازه ګل مرحومؒ په کور کښے زیږدلے دے . ابتدائی تعلیم ئے تر اتم جماعت پورے د خپل کلی په مډل سکول هزار خوانئ کښے حاصل کړے دے . د شعر وشاعرئ سره ئے دوړکوالی نه ډیره مینـه لرله او الله تعالیٰ ورله ډیر خوږ اواز ورکړے وو او ولے نه . چه والد محترم ئے خپله یو ډیرخوږ اوازے مشهور نعت خوان وو . د شعـروشاعرئ ابتداء ئے د پنځم جماعت نه کړے وه او په اتم جماعت کښے ئے سبق

وئیلو چه د اشعارو یو کتاب ئے په نوم د (غنچۂ حرم) سره حضورِ عام ته راوستے وو چه اوس هم د هغے یوه نسخه خادم صیب سره پرته ده دپیښور مشهور هائیرسکینڈری سکول نمبر ۱ پیښور ښار کښے تر لسم جماعت پورے تعلیم اوکړو. د دے سره سره ئے دینی علوم وفنون د پیښورد جیّدو علمائے کرامو نه حاصل کړل .

اولویه دورۂ حدیث ئے په جامعه غوثیهٔ معینیهٔ بیرون یکه توت پیښور کښے اوکړه او د هغے سره ئے د تنظیم المدارس لاهور نه دشهادة العالمیه سند هم حاصل کړو او بیا په کال ۱۹۸۲ء کښے ئے د یوے نیکے کورنئ سره رشته قائمه شوه اونکاح ئے اوشوه او د هغے په ذریعے سره الله پاك ورته ډیر نیکان عالمان او نعت خوان او شاعران برخوردران ورکړل. چه نمونه ئے دا دی مولانا شمس الاسلام ابن خادم (فاضل تنظیم المدارس) مولانا ضیاء الرحمن ابن خادم (فاضل تنظیم المدارس ، ایم اے اسلامیات پشاوریونورستی) مولانا رضوان الله ابن خادم (فاضل تنظیم المدارس) مولانا مصباح الله ابن خادم (تنظیم المدارس) او مولانا احمد الله ابن خادم .

چونکه خادم صیب محترم دوه وادونه کړی وو او د دوئمے بی بی نه ورته هم الله پاك دوه بچی یو ځوئے او یو لور

ورکړل چه د څوئے نوم ئے سعید الرحمن صیب دے څکه دخادم صیب اسم کُنیت ابوسعید دے . په کال ۱۹۸۳ء کښې ئے دیو مشهور روحانی پیشوا مجدد دوران خواجهٔ خواجگان اخونزاده پیرسیف الرحمن پیر ارچی خراسانی رحمة الله علیه په ارشادِ گرامی سره د حضرت سید السادات منبع الفیوض والبرکات پیرسید نورعلی شاه الجیلانی د تاروجبے د صیب مبارك رحمة الله علیه په لاس مبارك د نقشبندئے سلسلے بیعت اوکړو . په سلوك کښې ئے د هغوئ د نگاه او شفقت په برکت سره د څلور واړو طریقو سبقونه پوره کړل او د حضرت اخونزاده پیر ارچی مبارك په لاس مبارك دخلافت مطلق سند حاصل کړو او اجازت د بیعت ورکولوئے ورته هم اوکړو. چه اوس ئے الحمد لله په زرګونو مریدان دی او خدمت ئے هم جاری دے .

اوپه انقلاب روډ سوړیزئ پایان کښې ئے خپل یو(**دارالعلوم نوریه سیفیه**) جوړ کړے دے چه په هغے کښې تر شپږمے درجے دینی علوم وفنون خودلے شی او د حفظ او ناظرے زده کړه د علاقے بچوته کولے شی او د خادم صیب خپل ځامن پکښے هم مدرسین دی . په کال ۱۹۸۴ء کښې د ټیله بند مډل سکول کښې د اسلامیاتو استاد

مقرر کړے شو درے نیم کاله پس د عربئ عهدے ته واوړیدو. او د هزار خوانی په هائی سکول کښے یو کال د قوم بچو ته د عربئ تعلیم ورکړو بیا څه وخت پس د پیښور هم هغه نمبر۱ سکول ته چه کوم سکول کښے ئے په خپله تر لسم جماعت پورے سبق وئیلے وو بدلی ئے اوشوه اوشپږویشت کاله ئے په هغه یو سکول کښے د قوم بچوته دعربئ ژبے خودنه کوله او ډیر قابلان بچی ترینه مستفید شواو د استاذئ په دوران کښے ئے د دولسم، څوارلسم او ایم اے اسلامیات ډګریانے حاصلے کړے او د اکوړه خټك د مشهورے مدرسے جامعه اسلامیه (باچاګل صاحب مرحومؒ) نه دمولانا احسان الله جان قادری صیب مرحومؒ په قیادت کښے هم سند حاصل کړو. د شعروشاعرئ په لړ کښے خادم صیب محترم یو بیُل مهارت او مقام لری چه د حضرت اخونزاده پیرارچیؒ په خُلے مبارکے سره ورته د رئیس الشعراء خطاب ملاؤ شوے وو څکه خو په نعت او منقبت کښے ئے مثال نشته او څکه خو د وخت مشهور شاعرانو لکه هدایت شاه سائل مرحوم، افتخار خادم شهید، مقبلی جان ناصح، عاجز سجاد، الحاج ډاکټر لطیف الله سیفی او کامل بادشاه وغیره صاحبانو د خپلو کتابونو تصحیح د خادم صیب محترم

په لاس بانده کړے ده . د ټول خیبر پختونخوا نامور او مشهور نعت خوانان د دوئ نعتیه کلام په لویولویو محافلو د میلاد شریف کښے وائی .

او پخپله هم د خادم صیب د اواز نعت خوانی د دُنیا په هر یو اسلامی ملك کښے عاشقان په ډیره مینه بانده اوری او د هغوئ زړونه او د نیکئ محفلونه پرے منور او روښانه دی . او الله رب کریم دِ د ټولو مشائخو په طفیل د دوئ په علم او عمل کښے نور برکت هم واچوی . دَ دے سره سره د حکمت په لړ کښے یو مشهور حکیم هم دے چه د کُل دواخانے په نوم بانده د خپلے مدرسے سره خواکښے د مریضانو روحانی او جسمانی علاج کوی او د طالبانو د سهولت دپاره د مدرسے سره خواکښے د کتابونو دُکان (مکتبة الخادمیه) هم لری . او دمشائخو په نظرِ کرم سره هر کال کښے دوه ځلے د خپلو خوږو ملګرو د حاجی هاشم خان ، حاجی نختر خان او حاجی عرب شاه سره دحرمینو شریفینو دیدارته ئے الله پاك او محبوب صاحب لولاك ﷺ غواړی او په واپسئ کښے ئے په ریاض سعودی عرب کښے جناب ډاکټر الحاج لطیف الله سیفی صیب اومولانا عمرعلی سیفی صیب ډیر خدمت کوی او دهغه ځائے نه ئے پاکستان ته رخصت کوی . ما

عـاجـز حبیـب الله جبیـب د خـادم صیـب مبارك دا مختصر غـونـدے تـعـارف ستاسو د واړندے اولیکلو الله رب العزت دِ خادم صیـب مبارك ته عمرِ د رازورکړی . او د هغوئ په علم و عـمـل او ژوند کښـے نور هم برکت واچوی اوزما دا سعی دِ الله رب کـریـم پـه خپـل دربـار ربـوبیـت او د نبی پاك ﷺ پـه دربار رسالت کښـے قبوله او منظوره کړی

(آمین یا رب العالمین)

له طرفه : د قاری حبیب الله حبیب سیفی رحمانی

نیتهه : ۲٦فروری،۲۰۱۸ ورځ دوشنبه (پیر)

بمطابق۱۱ جمادی الثانی،۱۴۳۹ هجری

ذکر باری تعالیٰ

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ

رب تـه ګـران دے هـر چانـه مـحـمـد رسـول اللّٰهُ

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ

درے سوه کـالـونـه ئے الله پاك تـه ژړا اوکړه

بیـائے د مـحبـوب پـه وسیلے سره دعـا اوکړه

رب درخـواست قبـول کـړو دبـابا آدم صفی الله

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ

پاس نه وے اوبۀ لاندے اوبۀ نوے مصیبت وؤ

دا م دمـحبـوبِ مـدنـی تـول بـرکـت وؤ

بچ چۀ د طوفان نه کشتئ شوه دنوح نبی الله

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ

نُـور چـه د مـحبوبِ لایزال ئے پـه تندو کښے وؤ

څه اوشو که پروت دنمرودیانو په لمبو کښے وؤ

بچ شـودلمبو نـه ابراهیم حضرت خلیل الله

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ

غـرق شـولـو لښکر دفرعونیانو رودِ نیل کښے

شـورغـوغـا شوه ګډه پۀ لښکر دعزازیل کښے

تیـرشـو رودِ نیـل نـه سلامـت موسیٰ کلیم الله

لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ

مانه را روان دے روستو ښکلے نوم احمدلرى
دے دَرب حبیب عاشق په مخ الله صمد لرى
دا وینا کوله قوم ته حضرت عیسیٰ روح الله
لَا اِلٰـهَ اِلاَّ اللهُ لَا اِلٰـهَ اِلاَّ اللهُ

میاشت وه د ربیع الاول ښکلے ورځ د پیر وه
وائی ظفرګل خادم رنړا ئے عالمګیر وه
شو تشریف فرما محبوب په کور د والد عبداللهؓ
لَا اِلٰـهَ اِلاَّ اللهُ لَا اِلٰـهَ اِلاَّ اللهُ

رباعی (۱)

په مونږ رحم اوکړے وائے چه رحمان یئ
سوال لتا کومه ځکه چه انسان یم
ستا دکُن په امر هر څۀ فیکون شی
کرشمو د قدرتونو ته حیران یئ

په خپل وخت سره بهار خوشحالی راوړی
هم لیدونکے په خپل وخت کښے د خزان یئ
سرکشان دِ سرد لاندے راګزار کړل
چاچه ویلے چه فرعون یمه هامان یئ

ډیر طامع یمه کریمه ستا کرم ته
غورزولے په ګناه کښے نفس شیطان یم
ماخادم ظفرګل خپل قهر نه بچ کړه
که هرڅو مره بدعمل او نافرمان یم

نعت شریف (۲)

دانه ویم چه ملك او دانسان نه تپوس اوکړه
د یارد مبارك شان د قران نه تپوس اوکړه
عاشق چه وفا داروی معشوقه هم وفاداره
د دے رمز دپاك غني سبحان نه تپوس اوکړه
مزه هله پیداشی چه د زلفو تار کښے ګیر شی
که شك ډوی صدیقؓ عمرؓ عثمانؓ نه تپوس اوکړه
کوم حق دغلامۍ چه ادا کړے عاشقانو
رازه ابوطلحهؓ او دسلمانؓ نه تپوس اوکړه
یاسید السادات و یا صاحبَ الجمال
عزیزؒ او دجامیؒ او د نعمانؒ نه تپوس اوکړه
که وائے چه نعتونه د حضور په وخت کښے نهٔ وو
ساده لږ خود حضرت حسانؓ نه تپوس اوکړه

محبوبؐ چه پکښې اُوسي ځکه زمکه ده خوشحاله
خفه سر په زنګون دې د آسمان نه تپوس اوکړه

دنىٰ فتدلّٰی او هم د قاب او د قوسين
د راز او ناز او عشق دلامکان نه تپوس اوکړه

خادمه ظفرګله که منزل قطع کول غواړې
دخپل پير او مرشد سيف الرحمٰنؒ نه تپوس اوکړه

رباعی (۲)

په خوبانو کښې والله ستا په شان نشته
بل محبوب داسې په زمکه اسمان نشته

د ارفع او داعلیٰ مقام خاوند ئې
عزت مند داسې په در د سبحان نشته

نه دِ مثل شو پيدا نورانيت کښې
هم دنيا کښې ستا په مثل انسان نشته

پاك الله دِ ستا دمينې دولت راکړی
ستا په مينه کښې فائده ده تاوان نشته

د ذرې قدر چۀ ستا بې ادبي کړی
دغه فردله دوزخ شته دې حوران نشته

چه دا ستا د غلامئ په رنګ کښے رنګ شی
هیڅ پروائے بیا د نفس او شیطان نشته
ظفرګل خادم لمنے لاندے ګیر کړه
هیڅ توبښه ئے د محشر دمیدان نشته

نعت شریف (۳)

یامحمد مصطفیٰ شیدا په مخ سبحان لرے
والضحیٰ واللیل اذا یغشیٰ ښکلی زلفان لرے
ستا په مخ شیدا دے پاك الٰه العالمین ګُله
تورے روزے تور بانړه او تور ښکلی چشمان لرے
واړه انبیاء دِ مقتدیان په مقدس کښے شول
ښکلے مبارك قدم بالا په هر اسمان لرے
راز دپاك الله سره موسیٰ په کوه طور کړے
ته د پاك الله سره دیدار په لامکان لرے
واړه اصحاب محبوبه ستا په شان دستورودی
غوره پکښے خاص صدیقؓ عمرؓ علیؓ عثمانؓ لرے
نه به وه دُنیا رب پیدا کړے که مخ ستا نه وے
سپین بشر ته لاندے دجنت حوروغلمان لرے

مۀ خوره غم د شپے ورځے خادمه ظفر ګله ته
دا دِ نیك نصیب ګنړه مرشدلوئے پهلوان لرے

رباعی (۲)

نمبر اوړے دے دنمر نه جمال ستا
سلامی کوی جلوے د هلال ستا
ښکته پورته عالم ټول ورته حیران دے
نصیب کړے چه مولیٰ دے کمال ستا
ستا دمخ عاشق به څنګه په اور سوزی
چه اور نه سیزی د لاسو رومال ستا
هغو دواړه جهان اوګټل قسم دے
چه حاصل شولو کوم کس ته وصال ستا
کال په کال ترقی روحانی مومی
چه دیدن کړی د حرم کال په کال ستا
په دُنیا به شی لائق د جنتونو
چه عمل اوکړی په قیل اوپه قال ستا
د دارینو خوشحالئ ترے نه قربان شه
چه په مینه کنبے ګرځیږی ملال ستا

صفتونه به ئے د عرش په منارو شی
په دربار کښے چه خپل ځان کړی پائمال ستا

خدائیګو رنګ ئے په هر رنګ باندے غالب شو
چه حاصله غلامی کړه بلالؓ ستا

زۀ په کوم زبان د رب شکر ادا کړم
چه منګل په سر لرمه د اٰل ستا

د خادم ظفر ګل دا خوش قسمتی ده
چه په مخ باندے سیزی پروبال ستا

نعت شریف (٤)

جهان دے تول حیران په کمالِ محمدیؐ
الله کړے قسم په جمالِ محمدیؐ

صدیقؓ عمرؓ عثمانؓ او څلورم علی حیدرؓ
څلور واړه یاران دی جلالِ محمدیؐ

که اوګورے خوبان د جهان هسے به شے ستړے
پیدا به چرته نه کړے مثالِ محمدیؐ

شاهان دِ تمامی د هغه کس بخت ته لوګے شی
نصیب شی چه کوم کس ته وصالِ محمدیؐ

نسبت دِ ورسره الله ځمونږ لری قائم
والله که په اور سوزی رومالِ محمدیؐ
سپوږمئ او نمر د شرمه ترے مخ پټ کړو په حجاب کښے
بشر چه رانښکاره شو هلالِ محمدیؐ
زۀ پاتے شم اولاړے قافلے شی دیار درته
قدم په قدم ځانګم په تهالِ محمدیؐ
خادم ظفرګل ځکه د اللهٰ شکر ګزاریم
هر وخت چه راسره وی خیالِ محمدیؐ
الله کړے قسم په جمالِ محمدی

رباعی (٤)

زۀ چه ستا په مزین رخسار شیدا شوم
بیګانه له دِ دنیا وما فیها شوم
بادشاهی م حقیقت کښے کړه حاصله
کومے ورځے نه چه ستا د درګدا شوم
که بغیر ستا خوښے خپله خوښه اوکړم
دا منمه دا منمه چه خطا شوم
ظاهری او باطنی امراض م جوړشول
زۀ چه پیښ په داسے ښکلی مسیحا شوم

په یوه نګاه ئے حال راله بدل کړو
ډیر حیران د پیر ارچیؒ ګل په نګاه شوم
ظفرګل د رب احسان هیرولے نشم
چه مرید جوړ د سید نورعلی شاهؒ شوم

نعت شریف (۵)

په خپله کړی صفت غنی سبحان د محمد ﷺ
کړی وصف په هر ځائے باندے قران د محمدؐ
محشر به پرے اختر شی په تکلیف به پو هه نه شی
په چا که برابر شولو چشمان د محمدؐ
بیا لاس او خپے راټول کړی د دنیا له کاروباره
هر څوک چه شی ماړه په دسترخوان د محمدؐ
چه اسم مبارك اوری درود وربانده وائی
په لوئے او په وړوکی دے احسان د محمدؐ
بیا څنګه به ئے چهره شی په لحد کښے تر ے غلطه
چه کړے ئے دنیا کښے وی عرفان د محمدؐ
چه عقل د انسان ورته حیران ګوته په خُله دے
الله دے پورته کړے هغه شان د محمدؐ

پـه آل ئـے درود وایـه د سـاداتـو کـوه قـدر
دا روح د مـحـمـد دے دغـه ځـان د مـحـمـدؐ

د زمکے پـه سر اوګوره شاهان ئے غلامان شول
چـه کـلـه غـلامـان شـولـو یـاران د مـحـمدؐ

خـادمـه ظـفرګـلـه دا د فـخر لـوړ مقام دے
که ښکـل دِ کړل پـه سر سترګو سګان د محمدؐ
کړی وصف پـه هـر ځـائـے بانـدے قران د محمدؐ

رباعی (۵)

تـه لـه ورایـه چـه پـه نـاز او پـه ادا شـوے
د جـنـت حـورانـے سـر پـه حبـذا شـوے
خیـردے بیا دِ لـولپـه شـم د عشـق اور کښے
کـه دمـخ نـه زلـفـے لـرے د آقـا شـوے

درپـه درلـو غـړن خـوښ یـمُ پـه میرو کښے
کـه یـو ځـل رانـمـا سـترګـے د لیلیٰ شـوے
د کـنـعـان کـوهـی کښے شـاه یوسفؑ بندی وو
د هـجران تُـورے یـعـقـوبؑ بانـدے رسا شـوے

چه قاصد د زیری مصر نه روان شو
د خبر نه مخکښې سترګې ئې بینا شوې

اے عاشقه عاشقی د زړګی رنځ دے
په دے لار د ډیر اسُونو خپے خطا شوے

مدعی په ناخبره خُله دعوے کړی
د خبر خبر نامے کله په شا شوے

همیشه په بارانئ اوچ بوټی تاندوی
د ګریوان د شتے م تاندے په ژړا شوے

چه محبوب م له رخسارنه نقاب لر کړو
د کفران تیارے بدلے په رنړا شوے

چه له بابِ فلك تیر شو هر ملك نه
صدا ګانے پرے یودم د مرحبا شوے

بختور ئے اے خادمه ظفر ګله
چه مرید جوړ د سید نور علی شاهؒ شوے

نعت شریف (۶)

بل دمینے اورم پـه سینـه کښے دے
سید البشر پـه مـدینـه کښے دے

سترګو نـه ظـاهر کښے خو پناه ښکاری
مخ تـه مِ د زړه پـه آئینـه کښے دے

مونږ کښے عشق د پاك نبی سرور دے پروت
عشق کـه د فرهاد پـه شیرینه کښے دے

لـعل دبدخشان بـه ترے قربان کړمـه
داسے غمے کومـه خزینـه کښے دے

اوښکو مِ ګریوان کښے جوړ دریاب کړلو
زړهٔ مِ ناست د عشق پـه سفینـه کښے دے

نورے میاشتے لاندے ترے نـه دی والله
شوے چـه پـه کومـه مهینـه کښے دے

شو تشریف فرمـا چـه راهنمـا د دین
ځکه خو شیطان ناست پـه کینه کښے دے

څوك چـه ئے جلال کمال نـه دی منکِر
بغض د محبوب دے کمینـه کښے دے

شه ترے لوګے مشك عطر فُليل عنبر
كوم شان م دګل په سپينه كښے دے

غوره ترے ده ښځه په محبوب شيدا
دين چه ختم كوم يو نارينه كښے دے

زه ظفر ګل زار له خپل مرشد نه شم
وصف ئے اشعارو رنګينه كښے دے

سيد البشر په مدينه كښے دے

رباعی (٦)

عاشقه ورشه مدينے ته ځما يار اوګوره
د هر وطن د عاشقانو پرے قطار اوګوره

که ورکوے زړۀ ته آرام کډه په سر اوتړه
ځه مسافر د محبت شه خپل وقار اوګوره

دمدينے په هغه دشت وبيان كښے ګرځه
خپے په ازغو کيږده ګلونه د بهار اوګوره

زړۀ ئے بيابه نه كيږی واپس دخپل وطن په لوری
ته هم روان شه خوږ محبوبؑ دكرديګار اوګوره

چه پاك رسول هجرت کوؤ صدیقؓ اکبروو سره
د قدم لار دپاك نبیؐ خیرالابرار اوګوره
هغه دشتونه او میرے چه ښکلا ګانے لری
مشك و عنبر ترینه زار هغه ګرد غبار اوګوره
چه له اسمان نه پرے رائحی د رحمتونو باران
دشین ګنبد سره په خواکښے لوړ مینار اوګوره
دا چه محبوب ته او صدیقؓ عمرؓ ته کړی سلامی
د عاشقانو په مخ اوښکے ځی باربار اوګوره
اے ظفرګل خادمه هلته که خادم پاتے شوے
بیا په برزخ کښے دِ د خپل عشق اقتدار اوګوره

نعت شریف (۷)

ذات دِ مبارك دے هم روضه دِ مبارکه ده
یا محبوبه تابانده دنیا ټوله عاشقه ده
کیږی صفتونه پکښے چوبیس ګهنټے ستا دمخ
عرشِ معلیٰ دے که آسمان دے اوکه زمکه ده
رب په سپین بشر بانده شیدا لرے د زړه سره
پورته مرتبه دِ په تمام جهان کښے ځکه ده

ستا حُسن مِ اوتلهٔ د نمر او د سپوږمۍ سره
ستا وړاندے د نمر او سپوږمۍ تله ډیره سپکه ده
ګوتے د یوسف په خائست بیلودے د مصر زن
تاباندے خدائی قربان مغرب نه تر مشرقه ده
کوم زړهٔ کښے چه نشته د الله محبوبه ستا مینه
دا سینه محرومه له ایمان څخه بیشکه ده
نه لرم نسبت د بلے ډلے سره ظفر ګل
تل م په امام بُو حنیفهؒ عقیده کلکه ده
یا محبوبه تاباندے دنیا ټوله عاشقه ده

رباعی (۷)

اے د مکے او مدینے ډیر نامور حبیبهٔ
رخسار خائسته لرے والله چه زیات له نمر حبیبهٔ
بتان راپویوتل نسکور په بیت الله شریف کښے
د ګُل په ورځ باندے چه ته شوے جلوه ګر حبیبهٔ
داخو څلور ګوته دنیا کښے ستا د مخ جلوے دی
ګنے موجود وؤ له پخوا شمس وقمر حبیبهٔ

شپه د معراج کښې شوې امام د مرسلانو ټولو
دا د عزت تاج کړو مولیٰ تا ته په سر حبیبهٔ

ترلامکانه پورې لاړې بیا واپس ترې راغلې
د تلو راتلو وخت دِ ډیر زیات وؤ مختصر حبیبهٔ

په لوړو تندوئې پروانه وه لتا قربان وؤ
الله درکړې درلــه وؤ داسې لښکر حبیبهٔ

اګرکه تور وؤ خو دا ستا په مخ عاشق وؤ بلالؓ
د ډیرو سپینونه ئې اوړې دې نمبر حبیبهٔ

چۀ ستا فرمان ئې په سر سترګو باندې نه کړو قبول
خاورې په سر شوې د کسریٰ او د قیصر حبیبهٔ

چۀ ستا د مخ صفت کولو به حسانؓ او کعبؓ
ورته دې اوکړه دعا ورد کړو خادر حبیبهٔ

چا چه دا ستا شان کښې ذره بې ادبی کړې ده
مونږ دی لیدلی سرو هلی درپه در حبیبهٔ

چه سخته ورځ شی دقیامت نمر نیزه وارشی پکښې
راکړه په هغه سخته ورځ جام د کوثر حبیبهٔ

زۀ ظفر ګل خادم به خلاص شم له همه سختونه
لاس د کرم که راله راکړې په محشر حبیبهٔ

نعت شریف (۸)

محبوبه موصوف په یٰسین په طٰهٰ ئے
جمال اوکمال کښے هرچانه یکتا ئے

مسجود د ملکو صورت د اٰدم کښے
رحمت ئے اٰدم له شیطان له سزائے

دا ستاسو طُفیل دے ظهورد دارینو
باعث د تخلیق د مخلوق خُدائے

ئے فخرِ خلیلؑ هم ئے فخرِ موسیٰؑ ته
هم دا رنګ بشارت د حضرت عیسیٰؑ ئے

تمام انبیاء مرسلان تاپسے وؤ
امام الرُّسُل امام الانبیاء ئے

مقرب استاذے د رب جبرائیلؑ
شو پاتے ته تیر له مقام منتهیٰ ئے

ترے به کمربند شفاعت دپاره
شفیع د امت به په یوم الجزائے

میدان د محشر کښے چه ته رونما شے
الله به رضا شی خاوند د رضائے

امت به روان کړے دوزخ نه جنت ته
خاوند د قدرت او اختیار من الله ئے
خادم ظفر ګله نظر د حبیبؐ دے
خادم چه د پیر سید نورعلی شاهؒ ئے
جمال او کمال کښے هر چانه یکتا ئے

رباعی (۸)

زۀ د یار په محبت کښے دیوانه شوم
د پردو خپلو نه ځکه بیګانه شوم
د دُنیا مزے مِ ټول فراموش کړے
چه مخمور د محبت په میخانه شوم
چه د یار د ښکلی مخ شمع بلیږی
زړۀ او روح وربانده سیزم پروانه شوم
زړۀ م سیل د باغیچے د تاروغواړی
چه شروع د هو الله په ترانه شوم
ستا دَ حُسن د کتاب مطالعه کړم
په څلوردانګه عالم کښے مستانه شوم

د جهـــان د نـــعـمتـونـونـــه ورتيـريـم
مشـرف کــه پــه ديـدارِ شـاهـانــه شـوم
ظـفـرګـل خادم وئـی دا درب احسان دے
سرنه خپو پورے محبوب ته نزرانه شوم

نعت شريف (۹)

قسم دے چه محبوبه ئے محبوبِ سبحانی
شه سـروماٰل م دواړه ستا د مخ نـه قربانی
پـه والـضحیٰ والـيلِ اذا سجیٰ شوے قسم دے
د وصف نــه دِ ډك دی ايــاتـونــه قــرانــی
صديقؓ عـمرؓ علیؓ خودرنه خپل ځانونه زار کړل
يــاديـرې مِ لتـاسـره خـويـونــه عثـمـانیؓ
يوسف دکنعان ستا حُسن نه مخ پټ کړونقاب کښے
کړی شمس وقمردواړه ستاجمال ته حيرانی
چه کله نه دِ غاښ مبارك کړو شهيد اُحدکښے
کړل ختم دِ دنيا کښے محلونه شيطانی
وړ تـول پيـغـمبران مبشرين ستـا دراتلو
هـم واړه ستـا ديـدن تـه وړ د عـمرارمـانـی

دیدن د ورله ورکړلو په بیت المقدس کښې
بیا اوډکړو له هغه ځائے سفرِ آسمانی
دیدن د خدائے د پاره ظفرګل خادم له ورکړه
سور اور دے که وطن دے نن په دۀ هزارخوانی
شه سرومال م دواړه ستا د مخ نه قربانی

رباعی (۹)

زما زړۀ بانده غمونه که انبار دی
دا د بل چا یاد کښې نه دی بس دیار دی
یو زۀ نه یم چه د خپل جانان منت کړم
شاهان لوئے لوئے د جهان ئے منت بار دی
که دیار د لوری یو خبر ئے راوړو
په لکهونو احسانونه د ربیار دی
چه دیار په خواکښې نه یمه خزان شی
ورځے شپے دیار په خواکښې د بهار دی
چه ئے زړۀ کښې داغ دیار د مینے نه وی
نه ورسی، رسی هغه چه داغدار دی

داسے نشته په دارینو کښے د بل چا
چه محبوب ته رب ورکړی یاران چار دی
دا د لوئے الله خائسته مهربانی ده
چه د یار یاد کښے په مخ اوښکے قطار دی
ظفر ګل خادمه بدو نه کنار شه
د هغو سره همراه شه چه دیندار دی

نعت شریف (۱۰)

ارمان دے چه مکه کښے وے کعبے سره نزدے
هم ویلے م سلام ستا سو روضے سره نزدے
د خدائے حرمِ پاک نه م کولے طوافونه
هم ښکلے م زمزم هغه چینے سره نزدے
هم سعی م کولے په صفا او په مروه کښے
وقوف په عرفات وے د نمرے سره نزدے
چه لاړے عرفات نه شپے له مشعرالحرام ته
سحر منیٰ نه تلے مزدلفے سره نزدے
سینه به یخه شوے وے په رمی د جمار
چه کولے م ګزار هرے جمرے سره نزدے

لبيك اللهم لبيك وے زمونږ په ژبو
په خُله م وے ژړا هرے نعرے سره نزدے

فضاء دمدينے منورے خومره خائسته ده
ورد رومی قافلے لوئے اسرے سره نزدے

پُرکيفه نظارے دی شين گنبد پله چه گورم
د جنت البقيع د مقبرے سره نزدے

په باب السلام ورغلے دخپل محبوب سلام له
ولاړ وے تيتے سترگے د جنگلے سره نزدے

شراب دمحبت م د زړه جام کښے نوش کولے
ليدلے تجلے م منارے سره نزدے

چه رياض الجنت نه غم زپلے ور روان شم
لگولے غلافونه م سينے سره نزدے

خادم ظفرگل وئی کله حضورؐ کله مرشد ته
کتے م د جبريلؑ د دروازے سره نزدے
هم ويلے م سلام ستاسو روضے سره نزدے

رباعی (۱۰)

روضه ښکلې دآقا ده مدینه کښې
د زخمی زړونو دوا ده مدینه کښې
منورئې کړل ټول څلورواړه اطرافه
د محبوب دمخ رنړا ده مدینه کښې

عاشقان ورله ور درومی دهر لوری
ورته شوې مرحبا ده مدینه کښې
چه دهرچانه زیاتې اوشی حاضر شی
معاف شوې ئې ګناه ده مدینه کښې

د صدیقؓ عمرؓ عثمانؓ جلوې خورې دی
ښکلې فاطمه زهرا ده مدینه کښې
سترګې ټیټې په ادب کښې ګرزیدل دی
خاموشی وشوق ژړا ده مدینه کښې

وؤ یثرب دبیمارو ښاریادیدلو
اوس ئې ګرد غبار شفا ده مدینه کښې
د دنیا نظام روان په وسیلو دې
وسیله څما اوستا ده مدینه کښې

نــه ردکیــړی پــه یــقیــن ســره قبلیــږی
چــه هــرچــا کــړے دُعــا ده مدیــنــه کــښے

ظـفـرګـل خـادمـه ډیر شـاکـر د رب شـه
حــاضــری چــه کــړے تــا ده مدینــه کــښے

نعت شریف (۱۱)

بــادشــاه بــه اوګــنــړم د ځــان نــه کــم رسول اللّٰهؐ
پــه کــومــه ورځ چــه تــاسولــه درځــم رسول اللّٰهؐ

بادشاه د زمــانــے بــه حیــرانیــږی ځـما بخت تــه
بیا سترګــے م نیولی دی محبوب هغه وخت تــه
پــه مخ باندے م ځی اوښکــے شبنم رسول اللّٰهؐ

بیا نــه بــه ورځ وی نــه به شپه وی تاله چه درځـمه
رقیـب بــه راتــه ســوزی زۀ بــه ستا صفت کــومــه
کــه اودِکــړو پــه مــا نظرِ کــرم رســول اللّٰهؐ

دولت کــه د دنیا ثوك په بدله کښے راله راکړی
واللّٰه کــه ورلــه ورکــړم نــه بــه ماپدے خطا کړی
ستا مینه به په خپل زړۀ کښے ساتم رسول اللّٰهؐ

په زړۀ کښې د حرم نه به جزبې ځان سره واخلم
ګلونه به چمن نه د مکې ځان سره واخلم
په خواکښې د روضې به ئې شیندم رسول اللّٰہؐ

شفا د مدینې خاوره د هرې بیمارئ ده
چه هم لرې کونکې د زحمت او د خوارئ ده
دا خاوره به په سترګو لګوم رسول اللّٰہؐ

ولاړ به درسره ئمه په ریاض الجنت کښې
جالئ ته مخامخ په ډیره مینه محبت کښې
صلوة سلام به وی ځما په فم رسول اللّٰہؐ

راغلې په ادب چه ورته جبرائیلؑ امین دے
خائسته د مدینې منورې هغه زمین دے
قربان به ترې نه کړم وطن عجم رسول اللّٰہؐ

په کوم مبارك ځائے چۀ ایښی تاسو قدمونه
لائق د ډیر تحسین دی د حجاز هغه ګردونه
په شونډو به دا خاورې ښکلوم رسول اللّٰہؐ

خادم ظفرګل وائی د مرشد په دعاګانو
بیا خاورې به ټولوم دخپلو سترګو په مژګانو
که خدائے کرمه خادم ستا دحرم رسول اللّٰہؐ
په کومه ورځ چه تاسوله درځم رسول اللّٰہؐ

رباعی (۱۱)

وے نعرے دانا الحق په دار د چا
سرے لنبے سکروټے شوے ګلزار د چا
چا خپل پلار ته وے چه شا به تا دی اوکړه
چرے اوکړو په مرئی انکار د چا
چۀ له غمه ئے نظر د ستر ګو لاړو
شو کوهی ته خوږ فرزند ګزار د چا
اره شوے د خپل یار په عشق کښے څوك دے
بیماریٔ کړلو بدن بیکار د چا
د کب ګیډه کښے شپے چا دی تیرے کړے
په دریاب وه جوړه شوے لار د چا
څوك ژوندے په څلورم اسمان کښے اوسی
په امت کښے به شی وایه شمار د چا
د چا غاښ مبارك شو شهید اُحد کښے
دوه دیرش غاښه شو جانان نه زار د چا
پنړے وینونه د چادی ډکے شوے
په شیرین بشر دے شوے وار د چا
ظفر ګل خادمه هر چا ته معلوم دی
مخامخ رب سره وؤ دیدار د چا

نعت شریف (۱۲)

رنړا د نمر دِ نُور ته د رخسار کله رسیږی
یارانو ته دِ هم د بل چا یار کله رسیږی
سودا چه کومه کیږی ستا دمینے په بازار کښے
دنیا کښے ورته بل قسم بازار کله رسیږی
خوشبو ستا د زلفانو ده په مشکو هم غالبه
خوشبو ورته دګلو دبهار کله رسیږی
مسکا ستا کښے پرته ده تسلی دعاشقانو
بے تانه ئے قلوبو ته قرار کله رسیږی
ډیر کم وخت کښے دِ طے کړلو سفر دلامکان
رفتار ته دِ دَ برق نه تیز رفتار کله رسیږی
تاجونه د شاهانو امیرانو ترے نه زار شه
شاهان دِ تمام ګرد ته د پیزار کله رسیږی
محبوبه په دربار کښے دِ ژړا د عاشقانو
بلبل ورته چمن کښے په چغار کله رسیږی
امت سره چه کومه مینه ده ستاسو په زړهٔ کښے
هغے مینے ته مینه د مور پلار کله رسیږی

چه څوك ستاسو لمنه د سر چتهر انتخاب کړی
لاسونه ورته دواړه د اغیار کله رسیږی
خادم ظفر ګل فخر کړی چه ستا د آل خادم شو
مقصود ته بے له دے لار په بل لار کله رسیږی
یارانو ته دِ هم د بل چا یار کله رسیږی

رباعی (۱۲)

سخته ورځ چه شی اے روره د قیامت
په هر چا باندے به ډیر راشی هیبت
په نفسی نفسی به تول پیغمبران وی
خلق به ګرځی په طلب د شفاعت

هر نبی به ورته وائی په جواب کښے
زما نشته د ورتللو څه طاقت
خلق به تول راشی عیسیٰ علیه السلام له
ورته اوبه وائی کل واړه حالت

د الله رسوله مونږه چا له لاړ شو
چه د خدائے په درکښے اوکاندی منت
بیا عیسیٰ علیه السلام به ورته وائی
زه درښایمه یو در د مرحمت

د حضور علیه السلام دربار له لاړ شئ
دا مشکل به موشی حل په دا ساعت

خلق ټول به د حضورؐ دربار ته راشی
وی خراب به د دے ټولو طبیعت

پاك رسولؐ ته به زاری منت شروع کړی
پاك رسولؐ به شی له خپل ځایه اوچت

کمربند د شفاعت به ملانه تاؤ کړی
ورروان به شی د دوؤ کونو حضرت

په مقام محمود کښے سر به سجده شی
یو سجده به وی د یو هفتے مدت

اِرفَعُ رأسَكَ به رب ورته فرمائی
د سل تعطه به جاری شی هدایت

شَفِع تُشَفَّع به زیرے ورته راشی
شفاعت کوه دے تاته اجازت

شفاعت به د الله په درکښے اوکړی
ځومره ډیر دے مهربانه په اُمت

ظفرگل خادم او ټولو له شفیع شه
د خواجه سیف الرحمنؒ په برکت

نعت شریف (۱۳)

ثـانی ستـا دکـونینو پـه کشورکښې نشتـه دے
داستا هومره خائست شمس وقمرکښې نشته دے

الله درکـړلـو تـالـه دومره لـوئے اوچت مـقـام
چـه مثـل دِ پـه واړه بـحـروبـر کښې نشتـه دے

پـه تـاسو کښې موجودے دی خوبیانے د کـونینو
دا وصف ګـلـه بـل یـو پیـغـمبرؑ کښې نشتـه دے

خـطـا لـرمـه ځـان کښې د مـدد د پـاره راشـه
شفیع بغیـرلتا مـو پـه محشرکښې نشتـه دے

بـے حـده شـرمـنـده یم رب دپاره اوکـره خیـال
نیـکـی څمـا د جـرم پـه دفتـر کښې نشتـه دے

عیبـونـه پـه زرګـونـو پـه بدن دظفرګـل دی
کـمے دِ دَ زرۀ سره پـه لـوئے در کښې نشتـه دے
داستا هومره خائست شمس وقمرکښې نشته دے

رباعی (۱۳)

د حضورؐ ښکلی عظمت ته په سلام ئیم
هم د مخ نورانیت ته په سلام ئیم
دیو لاکھ څلیرشیت زره انبیاءؑ
په اقصیٰ کښې امامت ته په سلام ئیم

په حضورؐ چه دخپل مال وسر نه تیر وؤ
د صدیقؓ صیب صداقت ته په سلام ئیم
چه دښمن ئے هم قائل په عدالت وؤ
د عمرؓ صیب عدالت ته په سلام ئیم

څو څو واره ئے جنت په بیعه واخست
د عثمانؓ صیب سخاوت ته په سلام ئم
چه کفار ئے د نامے نه په لړزان وؤ
د علیؓ صیب شجاعت ته په سلام ئیم

چه شهید شو په میدان د کربلا کښې
د حُسینؓ صیب شهادت ته په سلام ئیم
بیا په تیره ئے د کُنډو یتیمانو
تحمل استقامت ته په سلام ئیم

د څلور واړو مذهبوئیم منونکے
خو مسلکِ حنفیت ته په سلام ئیم

د څلورو طریقو د بزرګانو
شریعت او طریقت ته په سلام ئیم

نورو ډلونه م سل ځلے توبه ده
اهل سنت جماعت ته په سلام ئیم

د خواجه سیف الرحمنؒ د نوم نه زار شم
زۀ ئے مقامِ عبدیت ته په سلام ئیم

د سید نور علی شاه د در غلام ئیم
د دوئ هر یو کرامت ته په سلام ئیم

ظفر ګل خادم چه چا برکتی کړم
د هغوی لوئے برکت ته په سلام ئیم

نعت شریف (۱٤)

حیران ئیم انتظار ته ډیر خلق ځی رائحی
والله مدینے ښار ته ډیر خلق ځی رائحی

زۀ کم نصیب ګرځمه دلته د عجم په زمین
د هجر اور دے اخستے نه شم قدم په زمین
ساړۀ ساړۀ اهونه پاک پروردګار م وینی
بوتے دبخت که م زرغون شی د کرم په زمین
بیا ځم به ښکلی یار ته ډیر خلق ځی رائحی

پو هیـږی نـه پـه ځـان چـه ځی د عـاشقانو ډلـے
حـجـازی باغ تـه ځی پـه شوق دبلبلانـو ډلـے
لـوږے شـی اوسوزی ایـره شـی خو پـروا نۀ کوی
ځـکـه چـراغ تـه ځـان رسیٔ د پتـنـګـانو ډلـے
دے شیـن ګـنبد مـزارتـه ډیـر خلق ځی راځی
هغـه چـه خدائے ورتـه سـراجًـا منیـرًا وئیلی
خـاص ئـے قـرآن کبنـے بشیـرًا و نـذیـرًا وئیـلی
عـطـوف رؤف رحیـم حـریـص یٰسیـن طٰه مزمل
حـق د مـنـکـر کبنـے ویـصلیٰ سعیـرًا وئیـلی
دخپـل امت غـم خـوارتـه ډیـر خـلـق ځی راځی
چـا کبنـے چـه نـه وی مـحبـت دمـحمدؐ عـربی
دعـوے دِ نـکـړی دامـت د مـحـمـدؐ عـربـی
چـا چـه عیبونـه لتـولـی دی ددوئی پـه ذات کبنـے
لـری پـه زړۀ کبنـے عـداوت دمـحـمدؐ عـربی
ګـزار بـه شی سـور نـارتـه ډیـر خلق ځی راځی
د ظـفـر ګـل خـادم پـه زړۀ دغـه ارمـان کـافی دے
پـه ایـن وآن کبنـے ورلـه هـاشمی جانـان کافی دے

خیال کښې تصویر تل د سیدنورعلی شاهؒ گرځوی
د دهٔ مرشد له خپل مرشد سیف الرحمٰنؒ کافی دے
ایصال کړی کردیګار ته ډیر خلق ځی راځی
والله مدینے ښار ته ډیر خلق ځی راځی

رباعی (۱٤)

دی په زړهٔ م ارمانونه د جانان ډیر
راسره دی بل غمونونه د هجران ډیر
که یوځلے م ستا سترګے اولیدلے
صدقه به درنه کړمه رقیبان ډیر

ستا د زلفو په نری تار کښې بندی دی
درته خاورو کښې پراتهٔ دی بادشاهان ډیر
ستا د مخ یوے جلوے ته نه رسیږی
که خائسته دی د جنت حورے غلمان ډیر

دو مره مخ او سُرخروئی دبل چا نشته
لکه تاله چه رب درکړل امتیان ډیر
دهغو سره د چا بخت برابر دے
چه دربار کښې دِ کوی ژړا فغان ډیر

د قیصر او د کسرئ نه رب ته گران دی
ستا د چم او د گاونډ هغه سگان ډیر

چه د در د خدمتگارو دِ خپے ښکل کړم
په زړگی کښے م ځلیږی دا ارمان ډیر

ظفرگل خادم ته نظرِ کرم اوکړه
په محشر به مشکلات ئے شی اسان ډیر

نعت شریف (۱۵)

والله کل خوبان م د یار غلامان دی
ځما د محبوب د بشر نه قربان دی

مجنون صرف مخ د لیلیٰ پسے گرزی
ځما د یار مخ باندے تهول عاشقان دی

جمال د کمال ذوالجلال ورعطا کړو
اوصاف د حبیب م جمیع په قران دی

قربان م کړے خدایه له پاك بیت الله نه
لبیك اللهم لبیك م ارمان دی

پیدا وے یو کانړے خووے مدینه کښے
غمونه م جمع په زړهٔ د هجران دی

عاشقه د یار په قدم قدم کیږده
د یار قدمونه په رب باندے گران دی

حرم د حبیبؐ م په زړۀ را وریږی
صلوة او سلام م هر دم په زبان دی

خادم ظفر گل شه قربان له سرداره
هغونه چه څوك د محبوب پتنگان دی
څما د محبوب د بشر نه قربان دی

رباعی (۱۵)

څوك چه گیر شی دزلفانو په دام ستا
سرو مال قربانوی ټول په نام ستا
چه قسمت د یارئی پنجه ورله ورکړی
ښکلوی بیا د درخاورے مدام ستا

د دنیا ټول کتابونه ئے لټ په لټ کړل
خو معلوم نه کړلو هیچا مقام ستا
د دنیا وما فیها نه مستغنی شی
چه تر غوږوئے واصل شی کلام ستا

بادشاهان ئے بیا د اسم نه زاریږی
چه ربنتیا لکه بلالؓ شی غلام ستا

مخلوقات ئے سلامئ ته جمع کیږی
مشرف چه شی کوم کس په سلام ستا

په والله چه تر محشره به نشه وی
چه په شونډو چا واقع کړلو جام ستا

ظفر ګل د خپل مرشد په دُعا رنګ دے
چه تعریف کړی د جمال ګام په ګام ستا

نعت شریف (۱٦)

الله راکړه آرام ښکلی دیدار کښے د محبوب
ماخاورے کړه په در او په دربار کښے د محبوب

د زرۀ د تل نه وائیم په سر سترګو م قبول دی
را رسی تکلیفونه که په لار کښے د محبوب

خدائے چا ندے لیدلے پیژندے شی په قدرت
ما اوپیژند عالمه په رخسار کښے د محبوب

تباه بے ادبئ کړل ابوجهل کسرئ دواړه
لیاقت به ترے نه ډیروی په حِمار کښے د محبوب

چۀ خومره دجهان په مخ آزاد دی ترے نه زار شه
چۀ خوك دی ګرفتار د زلفو تار کښے د محبوب

مایوس خریداران شی چه طلب ئے د بل چا شی
مونده کله مثال شی په بازار کښې د محبوب
ګلونه دسپرلی استفاده ئے له خوشبو کړی
چه زلفې راخورې شی په بهار کښې د محبوب
خادمه ظفر ګله دا خوستا د پیر دُعا ده
ګرځې چه زړهٔ ستی د عشق په نار کښې د محبوب
ماخاورې کړه په در او په دربار کښې د محبوب

رباعی (۱٦)

رب چه د نمر نه خائسته تاته سپین جمال عطا کړ
سترګو ځما ته د دیدارئے هم خیال عطا کړ
ولې به ستا مخ ته په غټو سترګو نهٔ ګورمه
چه پاك الله ورته دارینو کښې کمال عطا کړ
زهٔ چه قدم په قدم ځم د فکر تال کښې ځانګم
مشکینو زلفو ته چه تا د مینې تال عطا کړ
مخکښې م خلق په ګُفت پو هیدل اوس پرِ جوړ نه
پوهیږی دا دِ دَ قال سره محبوبه راته حال عطا کړ
چه کوم خوا ګورمه فضا کښې دی جلوې ستا دمخ
دا دِ احسان راته عالم کښې د مثال عطا کړ

چـۀ زۀ مـوجـود ئیمـه د بـل چا حُسن ولـے گـورے
محبـوب دمینـے دائره کښـے راتـه سوال عطا کـۀ
زۀ ظفرګل د خپـل مرشد پـه خدمت فخر کوم
دا یـو نعمتِ عُظمیٰ مـاتـه ذوالجلال عطا کـۀ

نعت شریف (۱۷)

پـه چا کښـے چـه تیاره وه تـا هغوله رنړا ورکړه
د زړونـو بیمـارانـو لـه دِ ښکلـے دوا ورکړه
چـه کلـه دِ چمـن کښـے د وحدت بوټی نهال کړل
غـنـچـے لـره ریحـان لـره سنبل لـه دِ ساه ورکړه
چـۀ کـلـه دِ دلبـو پـه سـر لړ تبسـم اوکـړو
خفـه خفـه ضمیـر تـه دِ خـوشبـو دصبا ورکړه
نشـه شـول عـاشـقـان چـه د زلفان خوارۀ وارۀ کړل
تـر عـمـره بـه پـراتـۀ وی دا پـه څۀ دِ سزا ورکړه
دلبـر لامـکـانـی درتـه یـو دم پـه سلامئ شو
تحفـه کښـے چـه دِ کلـه ورلـه نازاو ادا ورکړه
خوبان د نعیم سمدستی لتاځنے چاپیر شول
غـرورئـے تام شو تا چه د خپل حُسن ښکلا ورکړه

چاپیره دشمنان دِ په یوه لحظه دوستان شول
تمالئ چه دِ والیل زلفو ته کله په شاورکړه
خادم ظفرګل کله وؤ خبر د عشق له رمزه
دا تهول برکات ستا دی چه دِ صرف ژړا ورکړه
د زړونو بیمارانو له دِ ښکلے دوا ورکړه

رباعی (۱۷)

شمیم د زلفو معنبرو چه د یار نه واخلم
بیا به خطا څما وی مشك که د تاتار نه واخلم
چه ستا د درخاورے څما د سترګو شولے رانجهٔ
اوس ملامت یَم که رانجهٔ نور د بازار نه واخلم
زهٔ د ساقی دجام پروا په دوجهان کښے نه کړم
چه څهٔ حصه ستا د چشمانو دخُمار نه واخلم
دعاشقئ په لارم ایښے دے قدم روان یَم
رخصت به دلته کښے له مور او هم له پلار نه واخلم
څما په بخت به ساکنان د جنت رشك پیدا کړی
که څه فائده ستا د زلفانو د یو تار نه واخلم

ما د جنګلے په خواکښے ستا د مخ جلوے لیدلی
بیا به وی کله چه د افیض مدینے ښار نه واخلم

د صبر تیګه هم زړګی ته ایخودلے نه شم
رحم به اوشی کار به لږ د انتظار نه واخلم

چه وسیله خپله خواجه سیف الرحمنؒ لرمه
برخے کاملے به د دِ ولی دربار نه واخلم

زۀ ظفر ګل دخپل مرشد نورعلی شاهؒ په درکښے
خدمت کومه کار به نور د دغه کار نه واخلم

نعت شریف (۱۸)

یو دِ د ګردونو نه قربان شم
بل دِ تورو غرونو نه قربان شم

اے د مدینے منورے زمکے
ستا د قسمتونو نه قربان شم

تاکښے ثالثه یاران خوبونو کړی
زۀ ئے له خوبونو نه قربان شم

ګنبد خضریٰ اوچت مقام لری
ستا د مقامونو نه قربان شم

شاړے شوے د مصراو کنعان لارے
تاله درتګونو نه قربان شم

نه لری خزان همیش پرے وی بهار
ستا د سرو ګلونونه قربان شم

کیږی چه صفت ځما دیار پکښے
هغه محفلونونه قربان شم

وائی ظفرګل خادم کریم ربه
ستا د قدرتونو نه قربان شم
بل دِ تورو غرونو نه قربان شم

رباعی (۱۸)

ګدا خو هر وختے لاسونو د کرم ته ګوری
دی خوش نصیب چه ځوك دیار مخ محترم ته ګوری
دمحبوب مخ باندے قطرے د خولو داسے ښکاری
لکه چه څوك سحر ګلاب باندے شبنم ته ګوری
نمرځلورم آسمان کښے دے فیض ئے هرکورته رسی
آقام هر وختے عربونه عجم ته ګوری

سینے دښکلو آئینے دی پکښے هر څه وینی
دی ساد ګان هغه کسان چه جام دجم ته ګوری

د خمارو سترګو نظر ته تاب د چا راتلے شی
ډیر دلاور به وی چه داسے ایتم بم ته ګوری

ستا عاشقان خوبے پروا په دارنیزه ور خیژی
دعوے دِ نکړی چه ستا عشق کښے درد وغم ته ګوری

پکار خودی چه شکریه کښے روح او تن قربان کړی
څوك چه جنت د باغیچے نه ستا حرم ته ګوری

تور ښاماران به سلامی په توره شپه شی ورته
څوك چه دا ستا دتورو زلفو پیچ وخم ته ګوری

زهٔ ظفر ګل په دعا رنګ یم د تارو دګلاب
دویٔ د شفقت په نظر هر بنی آدم ته ګوری

نعت شریف (١٩)

اوکړه نظر ستا یمه غلام
یم دِ هر خادم ته لاس په نام

وینم چه سپوږمئ ستوری او نمر
دغه حُسن ته لرے تمام

ستاسو پهریرا د مرتبے
خوزی همیشه د عرش په بام
نوم ئے چه کړو ستاسو وسیله
شو معاف آدم علیه السلام
مسجد اقصیٰ کښے انبیاء
جمع وؤ لیکن ته شوے امام
نه دے تلے هلته جبرائیل
کوم ځائے چه دِ تاسو ایښے گام
کړے وؤ موسیٰ په کوه طور
لامکان کښے تا اوکړو کلام
ویشے چه جامونه په کوثر
ماغریب له هم ترے راکړه جام
څوك چه کړی دعوه د نبوت
خدائیگو هسے نوم به کړی بدنام
نوروس څوم نشته د درتلو
دے ځائے نه لیږم صلوٰة سلام
تورو تاریکو کښے د برزخ
غوارم دیدن ستا علی الدوام

یاد چه راته وی پکښې محبوب
خدائے دِلری دغه صبح وشام
ئم د جیلانی مرشد خادم
اوبه کړی دے خپل خادم ته فام
ګیرئمه پکښې زهٔ ظفر ګل
تاؤ دے رانه ستا د زلفو دام

رباعی (۱۹)

چمن د مینے د محبوب نه هوا ماته رائحی
ناز او ادا کړی چه په وخت د صبا ماته رائحی
راځه راځه زلفے دے وخت کښې دی رُخسار نه لرے
د عاشقئ په بیابان کښې صدا ماته رائحی
چه کومے ورځے نه د زړهٔ په سر سورے ئمه زهٔ
د حجازی شفاخانے نه دوا ماته رائحی
زهٔ خولائق نه ئم خودا ګنړم نظر د جانان
چه غنچے ډکے د کرم او عطا ماته رائحی
چه د ربار د خُلے نه اورمه خبرے دیار
ګریوان م ترشی بے اختیاره ژړا ماته رائحی

بالواسطه دیار لمن ځکه په لاس کښې نیسم
د مرګ نه پس داسې موقع کله بیا ماته رائحی
سالك له ښائی چه په خپله رضا کار نه کوی
فیض چه رائحی دا د مرشد په رضا ماته رائحی
اے بے مذهبو په قیامت کښې به الله فرمائی
چه هره ډله د امام په ندا ماته رائحی
زهٔ ظفر ګل خادم د پیرار چی قدم ښکلوؤم
په برکت د دوئ باطن کښې رنړا ماته رائحی

نعت شریف (۲۰)

سپینے اوښکے تل په مخ ځما رائحی
ستا په ښکلی ښار پسے ژړا رائحی
سپینے سپینے اوښکے د فراق چغے
کله به م وار دبیت الله رائحی
ګرځی کم نصیبه د عجم په خاك
ښکلی بختور حرم له ستا رائحی
ښکلیه هر طرف نه بلبلان ښکلی
ستا ښکلی چمن ته په خندا رائحی

تانه ځوك خائسته نیشته خوبانو کښے
نه به تانه روستو انبیاء راځی
ځم پل صراط به ورته نیسمه
دغه ښکلی ځائے ته به آقا راځی
اوکړه ظفر کل بانده نظرِ کرم
هغه وخت کښے کله چه قضاء راځی

رباعی (۲۰)

ځوك چه ستا د غلامانو غلامی کړی
بادشاهان ئے د خاکروبو سلامی کړی
تر قیامته به روغ نه شی دَ دے رنځه
چه دا ستا خمارے سترګے ځوك زخمی کړی
په والله که ستا بلالؓ عاشق ته رسی
که صفت ځوك د مصری یا د شامی کړی
نبوت الله پتا بانده تمام کړو
ځوك چه پس دعوه کوی نو بدنامی کړی
ستا په عشق کښے چه ټکرے کړی قبولے
د جنت په بسترو به خِرامی کړی

ستا صفت نه پوره کیږی د زړۀ سره
ظفرګل که ختم عمر تمامی کړی

نعت شریف (۲۱)

ښکلی رسولﷺ به بے دینانو ته وعظونه کول
ددین د پاره ئے میدان باندے جنګونه کول

څو مره مزه وه عاشقان چه جنګیدل په بدر
دور د خوند وؤ چه څوك شهیدان کیدل په بدر
ستوری اسمان نه وؤ راغلی ځلیدل په بدر
د تورو مینځ کښے غیر تیانو تکبرونه کول

سیلاب د وینو بهیدلو دموتا په زمین
عاشق په سرد لاندے شولو راخطا په زمین
کوم ځاځکے تو ے کړو مسلمانه روره تاپه زمین
بے تنے سر به په اسلام پسے ویرونه کول

کله چا رور او پلار خاوند باندے پروا کوله
صرف ژړا به ئے په غم د مصطفیٰؐ کوله
چه به حضرت حیات وؤ هر چا به مُسکا کوله
شمع وه بله پتنګانو پرے سرخونه کول

هر سړی ځان فدا کړلو د حضرت په مینه
تندے نهرے تیریدے پرے دملت په مینه
د ورځے جنګ د شپے به ئے کړلو عبادت په مینه
په اوچو شونډو به ئے پاك رب ته سوالونه کول

په هغه وخت پسے ارمان دے ظفرګل خادمه
ګنده ماحول کښے عمرګران دے ظفرګل خادمه
دلته نورڅه دی خو هجران دے ظفرګل خادمه
کړه هغه کار چه یار په څۀ باندے حکمونه کول

رباعی (۲۱)

هریو هلکے م په عشق کښے د جانان سوزی
لکه د شمعے په رخسار چه پتنګان سوزی
مخ دنقابه رابهر کړه چه نمر فخر نکړی
د فراقت په اور کښے واړه عاشقان سوزی

په هغه وخت کښے دوباره مخ نه نقاب لرے کړه
چه په لنبو دجهنم کښے رقیبان سوزی
د مخ انوار دِ په اویا زره پردو کښے پټ دی
که یو پرده لرے شی کُل واړه جهان سوزی

شپه د میلادِ مصطفیٰ ده بله شمع د نور
راجمع شوی پرے د هر ځائے سالکان سوزی
هوالله هو دی اوازونه دے مرهم ځیگرله
د دے په تاؤ باندے انسی جنی شیطان سوزی
زه ظفرګل خادم دپیرنورعلی شاه په عشق کښے
هغوئی په عشق کښے دخواجه سیف الرحمنؒ سوزی

نعت شریف (۲۲)

دی خوش قسمته چه ئے ځی اوښکے رودونه دروضے سره
وائی سلامونه د روضے سره
دمدینے هغه انوار
چه پرے راځی لیل والنهار
په دوارو سترګو ښکلوی هغه ګردونه د روضے سره
وائی سلامونه د روضے سره
ناست وی په ریاض الجنت کښے
کوی نظر په محبت کښے
په مرو سترګو دمحبوب کړی دیدنونه دروضے سره
وائی سلامونه د روضے سره

په خپل وطن کښې که بادشاه وی
خو د محبوب در کښې ګداوی
بیا د دنیا په بادشاهانو کړی فخرونه د روضې سره
وائی سلامونه د روضې سره
چه مخامخ شی سترګې سرې شی
په نظرسپینې منارې شی
د شین ګنبد رنړا اوړی د خلقو زړونه د روضې سره
وائی سلامونه د روضې سره
باب جبریل باندې چه ورشی
ښکلې جنګله ئې په نظر شی
شی ئې پوره د تمام عمرارمانونه د روضې سره
وائی سلامونه د روضې سره
شفا د هر مرض ده واوره
د مدینې محبوبه خاوره
عرش نه بهتره ده لری چه نسبتونه د روضې سره
وائی سلامونه د روضې سره
ملك اویازره سحر
هم اویازره مازیګر
وهی تمامې فرشتې خپل وزرونه د روضې سره
وائی سلامونه د روضې سره

دا لوئے ارمان م دے په زړۀ کښے
که شی پوره په ژوندانه کښے
چه م کولے شپه او ورځے خدمتونه د روضے سره
وائی سلامونه د روضے سره
زۀ ظفر ګل ئے ناست په خوا وے
هم مخامخ مرشد ځما وے
لکه کچکول مواوچت کړے وے لاسونه د روضے سره
وائی سلامونه د روضے سره

رباعی (۲۲)

راشه ځان کړه تابعدار د اولیاء
مشرف شه په دیدار د اولیاء
خدائے وئی ته که په جنت اوسیدل غواړے
په فهرست کښے کړه ځان شمار د اولیاء
دا حدیث قدسی اوګوره په سترګو
حضورؐ کړے دے ګفتار د اولیاء
خدائے فرمائی ځما جنګ ته دِ تیار شی
څوك چه جنګ ته وی تیار د اولیاء

په جنت کښې به په مثل د انسان وی
سپې د کهفو چه شو يار د اولياء

ځوئے د نوح ځکه کافر دنيا نه لاړو
مخالف چه شو دپلار د اولياء

مولنا د رومؒ خو هله مولانا شو
چه شو کله خدمتګار د اولياء

چه د اصل نه فرزند د عزازيل وی
په ښکاره کوی انکار د اولياء

د ازل په ورځے برخے ئے نصيب شوے
ډک کمال نه شو رخسار د اولياء

هله سر د معشوقے په غيږ کښې کيږدی
چه اشناشی په دربار د اولياء

چه ايمان راوړی وکانوا يتقون شی
اوپيلے شی په تار د اولياء

ظفرګل خادمه هله به کامياب شے
واچوه غاړه کښې هار د اولياء

نعت شریف (۲۳)

ژاړمـه د سوزه چـه م ښکلی یار لـه بو ځـه
یـا الله مـونـږ د مـدینـے نـګـار لـه بو ځـه

ژاړمـــه د ســوزه دارمــان چـغـے ســورے وهـم
خدایـه بے لتـانـه بـه بـل چا وتـه نعرے وهـم
خپـل فـضـل وکـرم سـره م دغـه ښـارلـه بو ځـه

ستـا فضل چه اوشی دا مشکل به شی اسان ځما
کـړے قبـول بارګـاهِ عـالیـه کښے شورفغان ځما
سر بـه پـرے قـربـان کـړم ما دعشق دارلـه بو ځـه

سر به پـرے قـربـان کـړم چه ئے کله بشر اووینم
زۀ چـه پـه نـظـر د رحـمتـونـو نـظر اووینـم
دے د جـنتـونـونـه خائستـه مزارلـه بـو ځـه

دے د جنتـونـو نـه خائسته ځما دګُل حرم
کلـه بـه پـه سترګو اووینمـه ظفرګل حرم
دا م تـمـنـا ده چـه م هـر مینـارلـه بـو ځـه

رباعی (۲۳)

په دنیا چه د خدائے خومره کائنات دی
دمحبوب دوالضحی مخ نه خیرات دی
مرتبه لری په ټولو کښے بلنده
که په بحروبر په ارض و سمٰوٰت دی
خدائے خدائی خپله د دوئی په مخ ښکاره کړ
چه ذی علم وی هغوته معلومات دی
چه ترخو پکښے موجود وی عذاب نشته
دا خوټول ددوئ د پاك ذات برکات دی
چه دچا صفت په زور زیر شته قرآن کښے
هغه ذات له رب ورکړی کمالات دی
په زبور او په انجیل او صحیفو کښے
صفتونه ئے رب کړی په تورات دی
دے نه لوئے شان ئے بیان کړم درته څنګه
چه مولیٰ او ملك سرئے په صلوٰة دی
چه لمن د دوئ د چا د لاسه لاړه
بس په دین دنیا همه واړه میرات دی

چه عیبونه ئے لټوی سپک ورته ګوری
دا هوا وهلی تول دلات منات دی

خدایه تول م ورکړے پیر نورعلی شاهؒ له
چه د پاکو خلقو خومره درجات دی

دانظر خاص د خواجه سیف الرحمنؒ دے
چه بخلی ئے عالم ته فیوضات دی

ظفرګل خادم پرے خدایه مستقیم کړے
چه د دهٔ د مرشد خومره پاک عادات دی

نعت شریف (۲٤)

ستا د وطن نه زار قربان شم
د خدائے محبوبه راله راکړه دیدنونه
دا م ارمان دے

یادیږی ډیر م ستا حرم
ښاخی د سترګو نه م نم
کله به وی چه درروان شوم
دپاك الله په در کښے تل کوم سوالونه
دا م ارمان دے

د پاك الله په در کښې ژاړم
ستا مبارکه روضه غواړم
اوس ځم فقیر بیا به سلطان شم
که م یو ځل ستا د حرم اوکړل سیلونه
دا م ارمان دے

دلته د هجر ډك ژوندون دے
یو خو اغماز بل خوا بیلتون دے
که دِ بلبل د ګلستان شم
تاراته خپل ګلشن کښې اوسپړ دے ګلونه
دام ارمان دے

محبوب د رب العالمین ئے
یاد په طٰهٰ او په یٰسٓین ئے
خادم به کله ستا په ځان شم
پیرزو په ما کړه د حرم بنګلی ګردونه
دا م ارمان دے

کاش چه وے ستا د حرم ګرد
وربسے زړهٔ م کوی درد
که ستا په زلفو بندیوان شم
دابه د خدائے دلوری ډیر وی احسانونه
دا م ارمان دے

خواکښې دیار صدیق اکبرؓ دے
په بل طرف حضرت عمرؓ دے
قریب به کله تر عثمانؓ شم
چه جنت البقیع کښې اوکړم سلامونه
دا م ارمان دے

خواکښې دِ ناست وے ژړیدلے
ستاسو جنګلے م ښکلولے
نور به د څه شی په ارمان شم
ما ظفرګل ته لر کړه مخ نه حجابونه
دا م ارمان دے

رباعی (۲۴)

دوست د پاك غنی سبحان ئے یا رسوله
په نبیانو کښې سلطان ئے یارسوله
هم صادق ئے هم امین ئے هم صابر ئے
عزت مند او قدردان ئے یارسوله
ستا له رویه رب پیدا کون و مکان کۀ
هم رحمت د کل جهان ئے یا رسوله

ځوك ثانی دِ دَ بشر دنیا کښې نشته
بې مثاله شاه خوبان ئې یارسوله

د لولاك تاج دِ پسر باندې ځلیږی
هم رازدار په لامکان ئې یارسوله

چه په غورد خپل مرشد رخسار ته گورم
پکښې هر وخت راعیان ئې یارسوله

زهٔ خادم ظفرگل ستا د مخ صفت کړم
د زخمی زړهٔ م درمان ئې رسوله

نعت شریف (۲۵)

ستا د دردَ خاورو نه زار
ستا دپاك حرم دخدمتگارونه زار

کله به وی گورمه چهٔ گنبد خضریٰ ته ځهٔ
مثلِ قیس چه لاړم شم دحجاز بنکلے صحراته ځهٔ

ستا عشق کښې بیمارونه زار
ستاله روئ خاطره د اغیارو نه زار

دا م تمنا نهٔ ده چهٔ گرزم به گلونو کښې
خوښ ئمه همیش چهٔ نسکور پروت وم په گردونو کښې

شم ئې گرد غبارونه زار
ستا د مبارك کلی د لارو نه زار

خواکښې دِ چهٔ وائی په صدیقؓ اوپه عمرؓ سلام
هم په غلافونو ستا د درپه منجور سلام
ستا د چارو یارونه زار
ستا دمهاجرو او انصارونه زار

څومره بختور دی چه همیش ستا دیدنونه کړی
خواکښې د روضې دِ فریادونه سلامونه کړی
هغه شهرِ یارونه زار
ستا د پاك حرمِ د څوکیدارو نه زار

دلته ورځې شپې دی تیروم د انتظار سره
کاش چهٔ ملاقی شوے ستا د دراو د دیوارسره
ستا سترګو خمارونه زار
ستا داطلسی زلفو ابدارونه زار

اے خادمه ظفرګله عقل مِ حیران شی
ستا د تصور عُقاب چه پورته تر اسمان شی
شم دِ د اشعارونه زار
ستا دَ دے طرزونو مزیدارو نه زار

رباعی (۲۵)

چه بندی شی په زنځیر دتورو زلفو
که بادشاه وی شی فقیر دتورو زلفو

په قسم سره له درست جهان نه خۀ دے
چه په دام کښے وی اسیر د تورو زلفو

همیشه به ئے چشمان په ژړا سرۀ وی
چه وهلے وی شب ګیر د تورو زلفو

منصفی اوکړه منصفه صادقان دی
که نه تش دی د عوه ګیر د تورو زلفو

د مجاز په رسو بیرته وتے نه شم
ئم پریوتے چه په بئر د تورو زلفو

څه طاقت توان به څما د خوارعاجز وی
نه لری توان عالمګیر د تورو زلفو

زۀ خادم ظفر ګل څکه سربالا ئم
چه تارو کښے لرم پیر دتورو زلفو

نعت شریف (۲٦)

پاك محمدٌ آخرزمان نه......زاریږمه ځهٔ
هاشمی جانان نه......زاریږمه ځهٔ

بللے پاك الله وؤ ځان تهٔ......زمونږه ختم المرسلین
دیدار دپاره لامکان ته......زمونږه ختم المرسلین
د داسے ښکلی قدر دان نهٔ......زاریږمه ځهٔ

د یو ځیز نه رحمتِ عالم . ښکلے فرزند د عبدا لله دے
قریشی نسبی د هاشم......ښکلے فرزند د عبدا لله دے
تل ئے د ښکلی خاندان نه......زاریږمه ځهٔ

دنیا چه رب کړله روښانه......دا برکت د جلوه گر دے
مونږ ئے واقف کړو له قرانه......دا برکت د جلوه گر دے
بے حده ښکلی مخ تابان نه......زاریږمه ځهٔ

په کل عرب او په عجم کښے......لری بے شمیره عاشقان
کمے ئے نه راځی کرم کښے......لری بے شمیره عاشقان
په امت ډیر زیات مهربان نه......زاریږمه ځهٔ

زۀ ظفرګل ئمه غلام...... د پیر سید نورعلی شاه صیب
تل د دربار ئے کړم سلام...... د پیر سید نورعلی شاه صیب
هم د خواجه سیف الرحمن نه...... زاریږمه ځۀ

رباعی (۲٦)

ستا د زلفو په هر تار کښے ئمه بند خوښ
مرګ نه روستو هم دَ دے د نیا په ژوند خوښ
زه بورا ئم تل کوم مینه په ګلو
د ګونګټ پشانے نه ئمه په ګند خوښ
په صوری او معنوی د وارو حالتو
زړۀ م دے ستاله رُخسار سره پیوند خوښ
کوم لذت چه ستا د عشق ترخو کښے پروت دے
عاشقانو ته هغه دے زیات له قند خوښ
چه ستا مخے له م درولی محبوبه
لړیدلے هتکړئ ئم په مړوند خوښ
صفائی د اندورن م رب نصیب کړه
ئم د بدو د هر کار نه په سوګند خوښ

د باچا صیب مبارك د عاشقانو
په خدمت کولو ئمه بهره مند خوښ
ظفرګل خادم شم زار له پیرا رچی نه
طریقه کښې ئمه تل د نقشبند خوښ

نعت شریف (۲۷)

خو مره حسندارے
یارسول الله د کل جهان سپه سالارے

مثال د نشته بے مثال ئے.....یارسول اللهؐ
خو مره حسندارے
ستا فراقت کښے م ځی مخ باندے رودونه . خومره

په بهترینو بهترین ئے.....یارسول اللهؐ
خو مره حسندارے
ستا له جماله نمر سپوږمۍ روښانه شونه . خومره

ستا له چشمانو نه قربان شه.....یارسول اللهؐ
خو مره حنسدارے
زمکه ده اسمان دے که دا دواړه جهانونه . خومره

تـا چـه تشـریف راوړو دنیـا تـه......یـارسـول اللهؐ

خـو مـره حسـنـدارے

پـریـوتـل د قیـصـر و کسـرئ لـوړ مـحلونـه......څو مره

اور د فـارس یـودم کښـے مـړشـو......یـارسـول الله ز

څـو مـره حسـنـدارے

بـل شـو پـه شیـطان بانـدے لـه غمه سرۀ اورونه......څو مره

والله چـه خـاورے د دربـار سـتـا......یـارسـول للهؐ

څـو مـره حسـنـدارے

مشـك و عـنبر زار شـه تـرینـه هـم تـمام ګلونه......څو مره

څـوك لامـكـان تـه تلـے نـه دے......یـارسـول اللهؐ

څـو مـره حسـنـدارے

تـالـه الله درکـړل لامـکـان کـښـے دیـدنـونـه......څو مره

دا وخـت چـه خـواجـۀ خـواجـګان دے......یارسول اللهؐ

څـو مـره حسـنـدارے

ستاسود سیـنـے نـه خـوروی څو مره فیضونه......څو مره

زه ظفرگل چه ئے خادم یم......یارسول اللهؐ
خومره حسندارے
پیرِ جیلانی راته په سر ایښی لاسونه......خومره

رباعی (۲۷)

ستا د مخ په شمع سوے پتنگ خوښ یم
د باقی عالم نه گله په ښنګ خوښ یم
مال دولت ته م حاجت له سره نشته
یارسوله ستا په عشق کښې ملنګ خوښ یم
که هر خومره خلق تهمت راباندے وائی
ستا دعشق په تهمتونو کښې رنګ خوښ یم
زه مجنون یم ستا په عشق او محبت کښې
سوے سوے په میرو او گړنګ خوښ یم
برکت م د مرشد نورعلی شاهؒ دے
نفس شیطان سره همیش له په جنګ خوښ یم
ظفرگل که شمار شم ستاله خادمانو
بیا والله که په شاهئ د اورنګ خوښ یم

نعت شریف (۲۸)

ځان ته مِ اوغواړه نبیانو کښې سلطانه
ئے محبوب د رب آخر زمانه

محبوب د رب العالمین ئے
ډیر په حسینو کښې حیسن ئے
راز د خالق له تلے ئے تر لامکانه

شمس وقمر دی که دی ستوری
ټول په یو مخ ستا مخ ته ګوری
هم ټول شرمیږی ستاله مخ ماه تابانه

د شپے تر مسجد اقصٰی تهٔ
لاړے حبیب کبریا تهٔ
بیا مقدس نه پورته لاړے تر اسمانه

سوال دِ اوکړو په لامکان کښې
خاص په دربار د رب منان کښې
کریمه ته مِ په امت شے مهربانه

دلا علاج مرض دوائے
مرهم د خوږ زړګی ځمائے
زه دوائی دو صال غواړمه لتانه

چه ظفرګل شیرین زبان ئیم
ستا د محبوب بچی غلام ئیم
لکه پتنګ زاریږم پیر نورعلی شاهؒ نه
زۀ ظفرګل خادم مدام
د پیرار چی کړم احترام
ځان قربانومه له خواجه سیف الرحمانهؒ

رباعی (۲۸)

ستا له درده له فراقه بے تاب خوښ ئیم
سرنګون د عشق په اور کښے کباب خوښ ئیم
چه خزان راشی نو قدر ئے پیدا شی
ځکه نن خو زۀ په خوا د ګلاب خوښ ئیم
چه دیدن د خمارو چشمانو نشته
ورلاهو ځکه د غم په دریاب خوښ ئیم
که اجل د یار له غمه وی تیار ئیم
زه پهانسی د محبت په طناب خوښ ئیم
خیر دے خیر دے په سرسترګو م قبول دی
د مجنون او دیوانه په خطاب خوښ ئیم

اوشو څۀ که ظاهری خاورے په سرشوم
زه د عشق په بادشاهئ کښے نواب خوښ یم

ظفرګل خادم دخپل مرشد په درکښے
د نیاز ایښودے سر په تراب خوښ یم

نعت شریف (۲۹)

نه وینم ثانی دِ په عالم تمام
یانبیؑ خیرالانام . یانبیؑ خیرالانام

نشته ثانی ستا د واړو جهانو کښے
شمس وقمر ولاړ دی درته لاس په نام

یولاکه او څلیریشت زره انبیاء
ته شوے په اقصیٰ کښے د همه امام

ندی پورته څوك تلی الله لره
کړے مخامخ رب سره تا کلام

ستا مدینه ښار په زړۀ وریږی م
دے څما ارمان صلوٰۃ والسلام

ئمه په زارئ او په منت ولاړ
نوش کړه ما غریب باندے د مینے جام

پیـر م جیـلانـی ښـکـاره د نمر پشـان
ئیـمـه ظـفـر ګـل خـادم د دوئ غـلام

رباعی (۲۹)

ډیر ګران لوئے محبوب دسبحان دے محمدﷺ
بـاعـث د تـخـلیـق د جهـان دے مـحـمدؐ
دا دواړه جهـانـه پیدا ئے پـه مـخ شـول
قسم دے چـه رب تـه ډیـر ګـران دے محمدؐ
راکوز پـه مکـه کبنـے شو نُـور لـه اسمانـه
زیبـا مـخ مـنـور جـانـان دے مـحـمدؐ
صـادق او امیـن دے امـام د نبیـانـو
بهتـر پـه نبیـانـو سلطـان دے محمدؐ
درود او سـلام پـرے وئیـلـے الله دے
مـوصـوف د الله پـه قـران دے مـحـمدؐ
راز دار د الله شـو پـه شپـه د مـعـراج
خـاونـد د عزت او لـوئے شـان دے محمدؐ
قـربـان ظـفـر ګـل ئیم لـه ښکـلی رسولؐ نـه
زمیـن و آسـمـان لـه امـان دے مـحـمدؐ

نعت شریف (۳۰)

سرومال که دواړه قربانی م شو لتانه......خئ
خئ به وی والله چهٔ بے شانه

خئ لوګے لوګے چهٔ شم تاته په مجمرګله
هغه ساعت غوارمه له پاك غنی سبحانه......خئ

مینه کښے په دار چه شی هله د تکمیل نخه
لړی د اخلاص په غشی خدائیګو په اسانه......خئ

څوك چه تمنا لری ستا دسپین بشر نبیؐ
دلته دِ واقف شی له حدیث او له قرانه......خئ

څوك که لری دا طمع بچ چهٔ د تیارونه شم
دلته په دنیا دِ بچ کړی ځان له نفس شیطانه......خئ

څوك چه مینه سچه کړی ځی په نردبان د عشق
نوروته ښکاره کړی پاك الله د دهٔ مړانه......خئ

شمع د نور بله ده راشه که پتنګ ئے تهٔ
اووهه سرخونه ځان لوګے کړه له جانانه......خئ

څوپورے چه ئے حیات هغهٔ پورے کړه خدمت
زار شه ظفرګله خپل مرشدنورعلی شاه نه......خئ

خئ به وی والله چهٔ بے شانه

رباعی (۳۰)

مخلوق کاسب دکار دے کل دنیا پرے خبر ده
که ځوك وئی کولے نشی عقیده د جبر ده
ذکرِ خُدا که غواړے له ذکرِ رسولؐ جدا
والله ذکر دخدائے نهٔ دے کُنجی د سقر ده

نجدی که پرے سوزیږی نویوسل ځله دے سوزی
د یا رسول اللهؐ ندا پتهئ د ځیګر ده
په مرګ کښے په برزخ کښے هم د لوئے حشرد پاره
لمن د پاك رسولؐ لویه توخه د سفر ده

دا تهول یو اقتباس دے د محبوب د سپین بشرنه
افتاب دے که ماهتاب دے که رنړا د سحر ده
خادمه ظفرګله درنصیب شه په دارینو
دا کومه چهره سپینه چهٔ نن ستاپه نظر ده

نعت شریف (۳۱)

شکر دے مینه چۀ په زړۀ کښے د دلدار لرمه
بیا د ورتللو مدینے ته انتظار لرمه

زار به ترے ورځ کړم د اختر که یو ځل زیرے راغے
امید م شته دے ورنه طمع د دیدار لرمه

ډیر به خوشحال شم جوړ به شی باغ اِرم سینے نه
په هغه ورځ چۀ ستا په لور باندے رفتار لرمه

زبان قاصر لیکن احسان د مُحسن نه هیر وی
چۀ د محبوب په محبت کښے زړۀ بیمار لرمه

شاهان به رشك اوکړی ځما د اقبال ستوری باندے
چه لبان تر د مدینے په ګرد غبار لرمه

چۀ د جنګلے سره بیا اودریږم لوخړه شمه
چرته کښے دا لیاقت زۀ مختورن خوار لرمه

که م نصیب شی شین ګنبد ته په بار بار کتنه
دا به احسان د رب په ځان باندے بار بار لرمه

چه د روضے خواکښے صلوة سلام پتاسو وائم
زړۀ کښے ارمان د دغه در او د دیوار لرمه

د مرغلرو هار ته زړهٔ م خدائیګو نه پسخیږی
چه د محبوب یاد کښے په مخ اوښکے قطار لرمه

د دوئ نائب غوث دوران دے پیرارچی صاحب
شکر چه دارنګِ رهبرِ دَ دغے لار لرمه

زه ظفرګل چهٔ دسید نورعلی شاه خادم شوم
دا خپل قسمت په قسمتونو کښے سردار لرمه

رباعی (۳۱)

دیٰسین شال په سر د احمد مجتبیٰ کوی خوند
لکه چه خنګه ښکلے ستورے د صبا کوی خوند

لعل په ایرو کښے نه پټیږی دے متل مشهور
مخ په پردو د نور کښے پټ دمحبوبا کوی خوند

که ئے فردوس، رضوان، نعیم په مقابل کښے راشی
خائسته حرم د پاك محمد مصطفیٰ ؐکوی خوند

هریو جنت کښے که د هرقسمه میوے شته ښکلے
قسم په رب دمدینے پاکه صحرا کوی خوند

که څوك انبار د جواهرو او لعلونو جوړ کړی
په څو څو واره ترے نه ګنبد خضریٰ کوی خوند

زه ظفر گل خادم د پیر نورعلی شاهؒ خادم یم
د جیلانی مرشد سره خدمت ځما کوی خوند

نعت شریف (۳۲)

عاشق په والضحیٰ رخسار سبحان ﷺ د محبوب
پیدا په ښکلی مخ دے ټول جهان ﷺ د محبوب

که اوګورے طٰهٰ یٰسین مزمل او مدثر
قدم په قدم کړی صفت قرآن ﷺ د محبوب

شی ورځ چه کله مخ کړی له نقابه رابهر
کړی شپه چه شی خوارهٔ په مخ زلفان ﷺ د محبوب

تمام عمر له کړی ئے په دارینو عزت مند
په چا باندے چه اولږی چشمان ﷺ د محبوب

قسم دے که آدم نه تر قیامته د بل چا شته
صدیقؓ عمرؓ عثمانؓ علیؓ یاران ﷺ د محبوب

خدمت چه څوك كوى هغه مخدوم د كل جهان شى
جبریل او میکائیل دی خادمان ﷺ د محبوب

ادنیٰ نه د اعلیٰ په درجه باندے فائز شی
په سرسترګو چه اومنی فرمان ﷺ دمحبوب

باغونه د دنیا خود خزان په هوا اوچ شی
خزان کله رائی په گلستان م د محبوب
شاهان دکل جهان ئے د قدم خاورونه زار شه
چه هرڅوك وی په سچه عاشقان م د محبوب
له نفس اوله شیطان اوله دوزخ نه نهٔ یریږم
صفت شته په قلم اوپه زبان م د محبوب
لکھونه خلفاء او مریدان لری هر ځائے کښے
وارث حضرت خواجه سیف الرحمٰن م د محبوب
خادم ظفرګل وائی بل ارمان م په زړهٔ نشته
خدمت په پاك حرم کښے دے ارمان م دمحبوب

رباعی (۳۲)

چرته کښے ستا مخ منور چرته کښے نُورد افتاب؛
چرته خوشبو د زلفو ستا چرته کښے بوئی د گلاب
قسم په رب دے چه مخلوق کښے لوړمقام اولری
څوك چه خدمت باندے مامورشی ستا د در دَ کِلاب
ټلور اطرافه د دنیا به ولے نه وی خروب
چه رحمةُ اللعالمین لری د رحم دریاب

دررسیدل اسان کار نه دے لوئے قسمت غواړی
چه دخپل مال و سرنه تیر شی هله شی به کامیاب

کون ومکان ئے خیال نه اوځی شی بے نیاز له دُنیا
ثوك چه شی محو مطالعه کښے ستا دمخ دکتاب

دچا محراب چه دے مرکز دهر نعمت دپاره
نصیب موشه دهغه ذات د سرولبانو شراب

چاکښے چه نه وی ظفرګل خادمه عشق د رسول ﷺ
په دوجهان کښے نشته بل ترے نه زیات خانه خراب

نعت شریف (۳۳)

احمد نبی سلطانه......قربان دِ د نامے شم
سردارِ دو جهانه......قربان دِ د نامے شم

الله پاك ئے ستائیلے......قران کښے په یٰسین
په واړو مرسلانو......کښے ته ئے بهترین
په تاشو رسالت تام......ئے ختم المرسلین
راز دار د لامکانه......قربان دِ دنامے شم

راتلو نه مخکښے ستا وو......دنیاکښے جهالت
چه ته راغلے دنیا ته......شو ختم رذالت

ددین اسلام بے حده......تا اوکړو حفاظت
ته ئے شمع روښانه......قربان دِ د نامے شم

اللہ صلوٰۃ سلام ...... وئیلے پتا باندے
په حُسن کښے خوبان......شوستا حُسن ته لاند ے
له مور او پلاره زیات......امت ډیر پتا ګراندے
درب په در کښے ګرانه......قربان دِ د نامے شم

له مور او هم پلاره...... چۀ مونږه باندے ګران دے
قیوم د زمانے هم......مجدد دوران دے
هغه پیر ارچی م......خواجه سیف الرحمنؒ دے
فیض اخلم دے رنړانه......قربان دِ د نامے شم

سیدنورعلی شاهؒ صیب......دے تورم د چشمانو
د نمر پشان ځلیږی......ټولی کښے د ولیانو
آرام د خوږو زړونو......د واړو سالکانو
دے ګران راته له ځانه......قربان دِ د نامے شم

شوستا په جُدایئ کښے......مرض م دَ طاعون
محبوبه ظفرګل شوم......په مثل د مجنون
سوزیږمه په اور کښے......رسوا کړمه بیلتون
نظر کړه فیض رسانه......قربان دِ د نامے شم

رباعی (۳۳)

په ډیر احترام اخلی خدا نام محمد ﷺ
خائسته خومره دے صَلِ علیٰ نام محمدٌ
قران کښے په جنت کښے هم دعرش په بازوګانو
کوم شان سره لیکلے مولیٰ نام محمدٌ

مزمل او مدثر پاك الله ورته فرمائی
مرفوع شو په تمامه دُنیا نام محمدٌ
یریږم ګناهونه م ډیر زیات دی په بدن
خاشحال ئم په زړهٔ لیك دے ځما نام محمدٌ

خالق نه روستو دوئم مقام د شاهِ محترم دے
لوستلے شی په ارض وسماء نام محمدٌ
خادم ظفر ګل غواړی که امان نار وسقر نه
خپل وِرد دِ کړی بیګاه او صبا نام محمدٌ

نعت شریف (۳٤)

تور بنکلی چشمان لری...... څه عجیبه بنکلے دے
مخ د نمر پشان لری...... څه عجیبه بنکلے دے

دے پرے پاك الله مئین...... سپین مخ ئے رنړا کوی
ډیر بنکلی اخلاق ئے دی...... مینه په هرچا کوی
سپین جبین روښان لری......

داسے په طٰهٰ یٰسین...... وصف ئے سبحان کړے
دا په مومنانو خاص...... پاك الله احسان کړے
لوئے کتاب قران لری......

دروشت کاله عمر کښے...... تول جهان ئے رنګ کړلو
بیا هم هر دښمن د دین...... دوئی سره به جنګ کړلو
صبر بے پایان لری......

داسے په مشرق مغرب...... هم شمال جنوب کښے ډیر
ویلی درودونه شی...... شته کمال محبوب کښے ډیر
ډیر زیات عاشقان لری......

نه به کړی صرفه په څۀ...... زار به مور او پلار کړی ترے
هم وطن او خپل بدن...... سر و مال به زار کړی ترے
څوك چۀ پرے ایمان لری......

یار صدیق اکبرؓ ئے دے ...... بل حضرت عمرؓ ئے دے
داسے ذوالنورین عثمانؓ ...... بل علی حیدرؓ ئے دے
ښکلی پاك یاران لری ......
لوئے اعلیٰ مقام ته ئے ...... چرته مرسلان رسی
والضحیٰ رخسار ته ئے ...... چرته خوبرویان رسی
ښئ واللیل زلفان لری ......
تل به ئے ظفرگل خادم ...... وصف د جمال کوی
ځکه چه صفت ئے ډیر ...... پاك رب ذوالجلال کوی
دا رنګِ جانان لری ...... څه عجیبه ښکلے دے

رباعی (۳٤)

ستا لوئے کرم د رسالت مآب ته هیڅ نه رسی
جوړ ترے ثواب شی ستادعشق عذاب ته هیڅ نه رسی
سل صحیفے درے کتابونه پرے منسوخ کړل الله
محبوبه تابانده نازل کتاب ته هیڅ نه رسی
شی ملاقی رب سره تا سره چه شی ملاقی
چه اطیعوالرسول نه شی وهاب ته هیڅ نه رسی

شفیع په حشر رسولِ کریم ختم الرسل ئے
کم کم بیان کړمه ستا یو خطاب ته هیڅ نه رسی .

حسین ئے دومره چه الله درته حبیبؐ اووئیل
نورخولاڅۀ چۀ ستا د ترا‌ب ته هیڅ نه رسی

په والضحی رخسار دِ پاك الله قسم کړے دے
دزړه ټکوره ستا بشرګلاب ته هیڅ نه رسی

ستا صفتونه به مُنکر نَکِیر ته وړاندے کړمه
څما دلوری ئے بیا دے جواب ته هیڅ نه رسی

زه ظفرګل خادم چه کوم طرف ته خیال کومه
په خوبرویانوکښے عالی جناب ته هیڅ نه رسی

نعت شریف (۳۵)

حورے نقاب کښے پټوی بشر لتانه...... دزړګی سره څما
اے په ټولی دمرسلانوکښے سلطانه...... دزړګی سره څما

ستا دښائسته مخ جلوه ګرنه...... دنیاروښانه شوه حبیبهٔ
ستاسو راتلوسره مانړئ هم...... دکسریٰ ورانه شوه حبیبهٔ

ګله دګل په ورځے راغلے له بوستانه......

ستاسو رتبے تـه مرسلان...... نـه رسی تـه ئے بے مثالـه
ئے مقتدا دهمـه وارو...... دغـه عظمت درکړو رب تالـه
راز د خـالـق لـه تـلـے ئے تر لامکـانـه......

ښکلی دی ستا حُسن ته لاندے...... ئے ډیر حسین بدرمنیر
شغلے دِ ځی له سپین رُخسارنه...... لرے عاشق په ځان قدیر
راتـلـو جبریلؑ بـه دِ خدمت لـه منتهیٰ نـه . .

د مکے ښار کښے کـافرانو...... کوؤ پتاسو ظلم زور
چۀ مو هجرت کړو مدینے ته...... کافران پاتے شو مخ تور
خوړے مکے نـه مسافر شوے قدر دانـه......

والله چه ستـا د مخ انوار...... بره د عرش په بام ځلیږی
په جنتونو کښے حوران...... کله ستا حُسن ته رسیږی
ټول خـائستونـه دِ هیـرکـړی لـه رضوانـه......

شفیـع پـه ورځـے د محشر ئے...... د ګنهګارو مددګاره
سوال به کړے پاك رب العزت نه...... د دِ غریب امت د پاره
ټول ګنهګـار امـت بـه بیـائے لـه نیرانـه......

ښکلیه د حشر په میدان......له شرمه نه شی کتے تاته
درب د پاره درته سوال کړی......اوکړه یو نظرِ کرم ماته
چه خواله راشه ظفرګل خادم نعت خوانه. دزړګی سره ځما

نعت شریف (۳٦)

محبوبه جنتونه شه زار......ستا د روضے نه
هم زیړاو سرۀ ګلونه شه زار......ستا د روضے نه
جنت کښے چه دے......کوم یو نعمت
هم حورے غلمان، هر عمارت
کل واړه نعمتونه شه زار......ستا د روضے نه
دنیا چه وینم، ټوله اباده
بس داپه خاطر، محبوبه ستا ده
ځمونږ دغه مخونه شه زار......ستا د روضے نه
راځی ملائیك، درب له دره
سحراوماښام، کښے اوبازره
اے نُوره ټول نورونه شه زار......ستا د روضے نه
په خواکښے دِ یو، صدیقؓ اکبر دے
قریب ورسره، حضرت عمرؓ دے
خائسته لوړ محلونه شه زار......ستا د روضے نه

بهتره خاوره، ده تول وطن کښې
نسبت چه لري، ستاسو بدن کښې
د مشکو انبارونه شه زار ستا د روضے نه

انوار تجلي، لکه باران
وريږي هميش، ستا په آستان
د فيض تول دريابونه شه زار ستا د روضے نه

لکهونه خلق، درځي سلام ته
زړۀ تګے لري، د مينے جام ته
دمينے بازارونه شه زار ستا د روضے نه

نسبت ئے ګوره، څومره اعلیٰ دے
مرشدپاک م، نورعلی شاهؒ دے
څمونږ سرومالونه شه زار ستا د روضے نه

حضرت مبارك، دارچي څوان
نامه چۀ لري، سيف الرحمنؒ
د اونښکو بارانونه شه زار ستا د روضے نه

خادم ظفرګل، وائي اشعار
په خيال کښے لري، مدينه ښار
دا ګُل واړه ښارونه شه زار ستا د روضے نه

نعت شریف (۳۷)

ښکلے م نبیؐ عربی......تور ښکلی زلفان چه لری

څو مره چۀ دنیا کښے خوبان، یادی د کمال خاوندان
شپه ورځے لګیا دی کوی، وصف درُ خسار د جانان
مخ د نمر پشان چه لری......تور

یارِ غار صدیقؓ اکبر، بل فاروق اعظم دے عمرؓ
بل کان د سخا دے عثمانؓ، شیرِ خدا علی حیدرؓ
دغه پاك یاران چه لری......تور

حضرتِ موسیٰؑ به په طور، اوریدو کلام د غفور
ایښے دے قدم پاس په عرش، هاشمی قریشی حضورؐ
راز په لامکان چه لری......تور

شته ئے په نظر کښے شفا، هم خاورو د در کښے شفا
ریاض الجنت کښے موجود، محراب ومنبر کښے شفا
شین ګنبد روښان چه لری......تور

سختـه ورځ چه شي دقیامت. هرانسان به وی په هیبت
یو د الله ښکلے محبوب. ګرځی به په غم د اُمت
خپل زړهٔ مهربان چه لری......تور

روره د محشرپه میدان، غواړی به بخشش له سبحان
کړی به جهنم نه بهر، واړه ګنهګار امتیان
دومره اعلیٰ شان چه لری. تور

اوبه کړی نظر د کرم، محبوبِ خُدا مکرم
نشته د خادم ظفرګل، ورځ کښے د قیامت ذره غم
دا رنګِ جانان چهٔ لری، تور ښکلی چشمان چه لری

نعت شریف (۳۸)

ستا ښکلے حرم دے خامخا مِ ورله راوله
یا الله، خپل وطن نه بیا مِ ورله راوله
بخت به م اوچت شی د دنیا په بادشاهانو
خاورے د حرم به ښکلو مه په چشمانو
نن خو ورته ژاړم په خندا مِ ورله راوله

زړونه دي راکاږي ځان ته دۀ نه جدا کيږي نه
ښکلے بيت الله دے بالکل سترګے پرے مړيږي نه
سترګے چه وي خکته په حيا م ورله راوله

ستا د قدرت دلته ښکلے ښکلے نظارے دي
دے مطاف ،حطيم او د زمزم ښکلے چينے دي
ځمه چۀ صفا نه تر مروا م ورله راوله

خومره به خوشحال شم چۀ تړلے م احرام وي
داسے عرفات ، مزدلفه کښے م قيام وي
اولم شيطانان به تر منیٰ م ورله راوله

کړم په مينه مينه چۀ ستا بيت نه طوافونه
جنت المعلٰی کښے هم اوکړم زيارتونه
وينم غارثور ، غارِحرا م ورله راوله

ځو چه له مکے نه مدينے منورے ته
خاص د محمدرسول اللهؐ ښکلے روضے ته
زړۀ خوښوی ګنبد خضریٰ م ورله راوله

رياض الجنت نه چۀ راځو سلام د پاره
مواجهه شريف ته د خائسته قيام د پاره
وائم سلامونه به ترخوا م ورله راوله

وئیم په مدهم ژبه چه محبوب ته سلامونه
هم چه د صدیقؓ او عمرؓ او کړم دیدنونه
جنت البقیع دے په ژړام ورله راوله
وائی ظفرگل خادم په زړهٔ کښې م ارمان دے
دلته مدینه منوره کښې م جانان دے
سره دخپل مرشد نورعلی شاهؒ م ورله راوله

نعت شریف (۳۹)

دا د پاك الله د ښکلی شان د برکته
یاد چه مومنان یود ایمان د برکته
د کفر او د شرك او دبدعت تیارونه بچ یو
دا خود نبیؐ آخرزمان د برکته
د بنی کلب د ګډو د ویختو هومره په شمار
خلاصیږی ګنهګار به د شعبان د برکته
نیسی چه روژے ورپسے خامخه اختر وی
د وصل خوند زیاتیږی د هجران د برکته
نورخلق ترے نه فیضیاب شی خوچه خپله پرے عمل کړی
مړهٔ زړونه ژوندی کیږی د قران د برکته

دی نفل ئے په فرضنو، فرض قبلږی په اویاوُ
حـه بـانـدے اے رونـړو د رمضـان د بـرکتـه
کـه پـوئیـږو دقـران او د حـدیـث پـه مسـائلـو
اے رونـړو دا د حـضـرت نـعـمـانؒ د بـرکتـه
سکون او اطمینان چه په سینو کښے محسوسیږی
بیشـکـه دا د ذکـر د سبـحـان د بـرکتـه
خادمه ظفرګله چه قلم راشی جزبه کښے
بیا لیکـه پرے اشعار د مرشد جان دبرکته

نعت شریف (۴۰)

د زلـفـو تـار کښـے دے تـړلـے یَم
اے د رب حبیبهٔ په زړګی باندے داغلے یَم
زار دِلـه روضـے شم

چـهٔ اودریـدلـے لاس پـنـام درتـه
پـه ډیـر ادب او احتـرم درتـه
هم م لـوستـے صلوة سلام درته
ستـا بیـلتـانـهٔ پـه زړهٔ ویشتـلـے یَم
راکړه د وصال مرهم ستا عشق کښے سوزیدلے یَم

اے د اللہ محبوبه اوکړه کرم
چه ستا په لوری باندے واخلو قدم
په سترګو بیا اووینم ستاسو حرم
مخکښې خوشحالې درغلے یم
تنده نه ماتیږی د هجران تندے وهلے یم
ستاسو رضا کښې رب رضا ایښے ده
هم ئے دُنیا هم ئے عقبیٰ ایښے ده
ستاسو نظر کښې رب شفا ایښے ده
ښاد اخستلے نه شم غلے یم
خوار مه شفا ستا د فراق تبے زپلے یم
کله به ریاض الجنت ته درشم
هم مخامخ درله زیارت ته درشم
دے ډکے غیږے د رحمت ته درشم
د غم دریاب کښې پریوتلے یم
ئیم به خوش نصیب چۀ دِ روضے ته اودریدلے یم
ستا په دربار کښې بادشاهت ملاؤ شی
د ګناهونو مغفرت ملاؤ شی
جنت ملاؤشی آخرت ملاؤ شی
اهل دُنیا ځان نه شړلے یم
ستا مینے ملنګ ستا په کوخه کښې کینولے یم

زۀ ظفر کل ډیر ملامت یم کله
په ګناهونو کښے لت پت یم ګُله
خوامیدوار د شفاعت یم ګُله

نفس و شیطان راپرزولے یم
شکر دے مرشد د کرم لاسو کښے نیولے یم
زار دِ دَ روضے شم

نعت شریف (۴۱)

وطن د حبیبؐ م په زړۀ راوریږی
وریږی وریږی وریږی وریږی
وطن د حبیبؐ راته ګران له جنت دے
له سترګو م تل د غم اوښکے بهیږی
مجنون نه خبر شه ځما د محبوب نه
لیلیٰ کله حُسن د یار ته رسیږی
منصورؒ انا الحق باندے اوختو دار ته
بلالؓ تو دو شګو کښے نه خفه کیږی
د یار تور زلفو کښے ځان بندیوان کړه
ستا مینه به هله د زړۀ قائمیږی

عاشق به په شوق سره ذکر د هُو کړی
په ذکر د هُو سره روح خوشحالیږی

دا مونږ چه لمن ئے نیولے ده لاس کښ
دا ګل پیرار چی په لاهور کښے اوسیږی

خادم ظفرګل چه روان دے رنړا کښے
دا ستورے په چم د تارو کښے ځلیږی

نعت شریف (۴۲)

څۀ رنګے مجنونه په زار زار به ژړیدلے
کله به چۀ سترګے د لیلیٰ دِ نۀ لیدلے

ګرم نه دے بلالؓ چۀ په آقا پسے ژړا کوی
اوګوره چه غوږے ئے په عشق کښے سوزیدلے

دا رنګے خلیلؑ چه په سور اور کښے ورګزار شولو
زخم د ذبیحؑ په بدن نۀ دے لګیدلے

خیال اوکړه حُبیبؓ ته چه په دار باندے قربان شولو
اوګوره منصور ته د نور شمعے بلیدلے

اوګوره ثوبانؓ ته څخوی اوښکے د سترګو نه
سترګے ئے په مینه د حضورؐ کښے غړیدلے

دے دور کښے اوګوره لکھونه عاشقان لری
غر د پیر ارچی م تول جهان ته رسیدلے
دا خو حقیقت دے ظفرګل خادمه خوند کوی
ته چۀ په ګلشن کښے د تارو اوچغیدلے

نعت شریف (۴۳)

ارمان دے چه حساب وے ستا د در خاورو ایرو کښے
د زړۀ بلبل م تل وی د فراق نعرو سورو کښے
د غم عظیم دریاب کښے به ترکومے په لامبو ئیم
ننګ او ناموس م بیلود ستا د عشق په جوارو کښے
شبنم اوښکے م هر وخت د رُخسار په ګل پرتے وی
نصیب به م کمے وی د قسمت په ستارو کښے
دا ستا د درِ دَ خاورو ښکلے ول م تمنا ده
نسکور لکه مجنون وے ستا دمُلك په جزیرو کښے
دا غلے زړۀ به لاړ شم تورو خاورو ته دُنیا نه
تر څو به ژوند تیرومه د هجران په کتارو کښے
ژړیږمه له غمه بیلتانهٔ م زړۀ سورے کړو
پتنګ کله خوشحال وی بے له شمعے په تیارو کښے

ازل نه لوغړن ئېم دغه چارے د تقدیر دی
سلګئ وهمه زانګم د فکرونو ګوارو کښے
خادم ظفرګل هله به شی پاس په امتحان کښے
چۀ ستا عشق ئے پهانسی کړی د حرم په کنارو کښے

نعت شریف (٤٤)

شم ستا د ښکلی مخ زیبا نه قربان
هم د والیل اذا سجیٰ نه قربان
قران تعلیم ئے د تعظیم ورکوی
شم دِ د هغه اقربا نه قربان
وؤستا محبوب تاسو محبوب د هغوئ
د راشدینو خُلفا نه قربان
یو مونځ پکښے قبول په یو لاکه باندے
شم د مکے ام القریٰ نه قربان
کوم ځائے کښے تاسو چه ئئ جلوه افروز
د هغے ګنبدِ خُضریٰ نه قربان
زمری ځنګل کښے ورته لاره ښائی
ستا د اصحابو د وینا نه قربان

قران حدیث باندے ئے مونږه پوئے کړو
شم ستا د دین د فقهاء نه قربان

خپله وی پاك نورخلق هم پاکوی
دطریقت اهلِ صفا نه قربان

چه پاکستان ئے ټول کړو ګل وګلزار
د پیرارچی غونډے آقا نه قربان

ئم ظفرګل خادم د زړهٔ له صدقه
د خپل مرشد نورعلی شاهؒ نه قربان

نعت شریف (۴۵)

داسے نښته د بل چا مخ
لکه دے حبیبهٔ ستا مخ

په یو لاکه خلیریشت زره
غوره ډیر دے ستا زیبا مخ

د یوسفؑ نه هزار واره
دے خائسته ستا والضحیٰ مخ

ستا د مخ له برکته
رب پیدا کړلو ټما مخ

په حُرمت د سپین بشرِ
رابښکاره شو د دنیا مخ

د چمن ګلونه واړه
پټوی ګله لتا مخ

په خادم ظفرګل خیال کړه
ګرځوی تور دګناه مخ

نعت شريف (٤٦)

قسم دے قدرمنده په هر چا مدينه ده
وطن ډير مبارك د مصطفىٰ مدينه ده

چه راغے مسافر ورته مکے معظمے نه
بالا په هريو ښارډ دے دُنيا مدينه ده

يثرِب وؤ د يثرِب نه مدينے په نوم بدل شو
ديار له مخ ګرانه په الله مدينه ده

انصار د مدينے د مدنی يار نه فدا دی
د دِ خلقو په وجه خوزيبا مدينه ده

رضوان ګوته په خُله حيران ولاړ دے مدينے ته
ښائسته خلقه په ګنبد خضرىٰ مدينه ده

محبوبِ کبريا صدرُالعُلىٰ پکښے موجود دے
په وجه د صديقؓ عمرؓ اعلىٰ مدينه ده

الله عزت ورکړے دے بيشانه مدينے ته
بالا خدائيګو په جنت المأوىٰ مدينه ده

خادم ظفرکل وائی شم قربان له مدينے نه
مجنون وربسے ئم څما ليلىٰ مدينه ده

نعت شریف (۴۷)

تــه ئـے بــالا وارو مـرسـلانـو کښـې
نشتـــه ثـانـی ستــا د مـخ خـوبانـو کښـې

ستـــا پـــه ذاتِ پـــاک دے رب قسـم کړے
ئـے حسیـن پـــه ټـولـو حسینـــانـو کښـې

ذکـــر د کــوم ښـار چـــه پـــه قـران کښـې دے
ئـــے د هٔغـــه ښــار پـــه بـادشـاهـانـو کښـې

واړه اصـــحـــاب، پشـــــان د ستــــورو دی
غــوره دی څـلـور ستـــا پـــه یـارانـو کښـې

خـــوخـــے د بـــلالؓ پـنـړے الله تـــه وے
ځـکـــه ئـے چـغـار وؤ پـــه جنـانـو کښـې

حُسـن ستــا د مـخ تـقسیـم هـرچـاتـــه دے
ورنــه نشتـــه حُسـن پـــه حـورانـو کښـې

ستـــا زلـفـو کښـے څـو مره خـوشبـوئی چه ده
داسـے خـوشبـوئی نشتــه ګـلانـو کښـې

لـوئـے لـوئـے بـادشـاهـان ستـا دحرم پـه خـاک
څـــان حسـابـوی پـــه ګـدایـانـو کښـې

پیر ځمونږ خواجه سیف الرحمنؒ چه دے
لوئے شان دے ورکړے رب پیرانو کښے
دے خود سید نور علی شاهؒ غلام
شمار که ظفر کل کړی غلامانو کښے

نعت شریف (۴۸)

یادیږی م هر وخت سپین رُخسار د مصطفیٰ ﷺ
رحمت هر وخت وریږی په دربار د مصطفیٰ ﷺ

منصورؒ په سرد دار ترے نه قربان کړلو خپل سر
بلالؓ لوګے شو په انکار د مصطفیٰ

یوازے زلیخا که د یوسفؑ مینے بندی کړه
په زلفو کښے هر کس دے ګرفتار د مصطفیٰ

زاری هر وخت په در کښے د مولیٰ رب العزة کړم
داخل م کړے خالقه په مزار د مصطفیٰ

بیشکه چه خائسته دی د جنت حورو غلمان
څو چنده ترے بشر دے حُسندار د مصطفیٰ

قسم دے په دارو په دوایانو نهٔ رغیږی
چه کوم زړهٔ شی په مینه کښے بیمار د مصطفیٰ

د هغه بختورو دِ سل ځله مبارك وی
شپه ورځ چه دی سیرابه په دیدار د مصطفیٰؐ

یا ربه ظفر ګل خادم د یار غیږ ے له بوځه
ترڅو به وی فراق کښے ناقرار د مصطفیٰؐ

نعت شریف (۴۹)

چۀ تۀ م زړۀ کښے اوسے ورته غم کله راځی
چه خیال نه م بهرشے بیائے دم کله راځی

وفا او محبت چه ئے له کوره پیدا وار وی
د داسے دلبرانو نه ستم کله راځی

دوه سترګے م څلور شوے انتظار او انتظار دے
نمبر به د لیدو م د حرم کله راځی

درځم چه ځان لوګے کړم ستا دښکلی مخ په شمع
دلوری ستا اواز به د نعم کله راځی

که خوب کښے دیدن راکړے دا عظیم احسان دے ورنه
ګیله تانه محبوبه م په فم کله راځی

هغه به ترے انکار کړی چه د زړۀ سترګے ئے نه وی
انوار چۀ دِ عرب نه تر عجم کله راځی

د ستر گو او د زړهٔ فرش به په لاره ورته خور کړم
محبوبه چۀ په لورم ستا قدم کله راځی
خادم ظفر گل وائی د عشق درد دِ وفا دار دے
بے تانه قرارے ئے په مرهم کله راځی

نعت شریف (۵۰)

خدائیگو دیدنونه دآقا به بختور کوی
مونځ شام وسحر کوی . ښکلے مدینه کښے

څومره بختور خلق . درومی په سفر خلق
ډیر دی معتبر خلق

خاندی خوشحالیږی د مکے نه چه سفر کوی

گوری چه روضے ته څوك . هرے دروازے ته څوك
دے خوند او مزے ته څوك

ژاړی په سلگو چه سلامونه په دلبر کوی

اخلی چه قدم قدم . ځائے کښے د حرم قدم
خواکښے دگلفم قدم

بیا په مینه مینه چه جنگلے وته نظر کوی

څوك چه شي ګدا پکښې . ښکاري به بادشاه پکښې
راشي يو رنړا پکښې
فخرد جهان په بادشاهانو ئې قلندر کوي

ګوري چه مزار ښکلې . دغه پاك دربار ښکلې
ژاړي په زار زار ښکلې
هم چه سلامونه په صديق ؓ او په عمر ؓ کوي

ګنبدِ خضرئ کتل . دشت غرونه صحرا کتل
شين غلاف ته بيا کتل
ډير دي خوش نصيب ديدن د ښکلي پيغمبر ؐ کوي

خوار ظفر ګل ځان ته تۀ . اوغواړه بُستان ته تۀ
سوال اوکړه سبحان ته تۀ
څو پورے ګزران به ډك له غم په يښور کوي

نعت شريف (۵۱)

اوغواړه ما د خدائے د پاره د الله محبوبۀ
دلته کښے تنګ شوم له اغياره د الله محبوبۀ
د فراق اوښکے مې په مخ لکه باران څاڅي
ګرځوم تل سينه بيماره د الله محبوبۀ

په والضحیٰ مخ چۀ خورے کړے د واليل زلفانے
عاشق کرم کړے سم له واره د الله محبوبهٔ

مرګ به اختر شی چۀ په شونډو دِ مسکا اوونيم
لکه حُبيب د سر د داره د الله محبوبهٔ

من تن او دهن کړل عاشقانو دپتنګ په مثال
لوړے لوړے ستا له رُخساره د الله محبوبهٔ

خپے ابله خپے او سرتور سر به هم خوشحاله ئمه
خودر روان دا ستا په لاره د الله محبوبهٔ

بغير لتام په خُله بله وظيفه نشته دے
صلوة سلام وائيم بے شماره د الله محبوبهٔ

ستا محبت کښے هميشه وائی خادم ظفرګل
ګران راته ئے له مور او پلاره د الله محبوبهٔ

نعت شریف (۵۲)

چه ستا جمال ئے اوليدو قمر او شرميدۀ
د نُور تجلياتو نه دِ نمر اوشرميدۀ

ورکړے ورقه وه ګواهی د رسالت ستا
بشر نه د حورو غلمان بشر اوشرميدۀ

اثر دومره سوا دے ستا د سترګو په کتو کښے
چه کوری خوبرویان درته نظر اوشرمیدهٔ

چه والضحیٰ دِ مخ شو تورے زلفے دِ والیل شوے
یودم کښے درنه شام او هم سحر اوشرمیدهٔ

په بیت المقدس کښے شوے امام د مرسلانو
عظمت نه ګله ستا هر پیغمبرؑ اوشرمیدهٔ

ته لاړے منتهیٰ نه بره راز له د مولیٰ
تنها سفر نه ستا د جبریل پَر اوشرمیدهٔ

خوشحاله ظفرګل خادم دے ستا چه اُمتی دے
د دغه خوشحالونه ئے اختر اوشرمیدهٔ

نعت شریف (۵۳)

دخدائے رسول په مینه کښے بیمار به ځی جنت له
اختیار چه دغه لارکړی په دے لار به ځی جنت له

چه زړهٔ کښے ئے حاضر دیار د مینے تصور وی
چهٔ ځان نه ګڼړی یارخوړ دغه یار به ځی جنت له

هر چاته ده معلومه په مناسب دخپل عمل به
یو نیم زرکاله لار ده پدے لاربه ځی جنت له

چه دلته ئے وفا کړے په حکم د مولیٰ وی
وفا وفا وی هغه وفادار به څی جنت له

چه نه وی ازلی شقی بدبخت څوك د ازل نه
دنیا كِ كه ډیر خواروی دغه خوار ب څی جنت له

جنت دوزخ پخپل لاس كِ دی سوچ فکر پرے اوکړه
دوزخ له بد کرداره نیك کردار به څی جنت له

د خدائے او د رسول او اولیاءُ چه دښمن وی
د دۀ سره همیش له دشمندار به څی جنت له

خادمه ظفر ګله والیل زلفو کښے بندی شه
د خوږ محبوب د زلفو ګرفتار به څی جنت له

اختیار چه دغه لار کړی په دے لار به څی جنت له

نعت شریف (٥٤)

لرم په زړه کښے ارمانونه
اے د رب حبیبهٔ ...... مونږ څان ته اُوغواړه
راکړه خوځلے دیدیونه
اے د رب حبیبهٔ ...... مونږ څان ته اُوغواړه

بختور خلق در چلیږی
ستا د روضے نه قربانیږی
خواګښے ډِوائی سلامونه

کاش چه نصیب مو دا سفر شوے
مونږ مدینے ته مسافر شوے
راحت ګڼړمه تکلیفونه

ښکل به ئے کړم په شونډو باندے
که دا احسان په مونږ اوکاندے
ستا د کوڅو هغه ګردونه

چه روح او زړه م منورکړی
راکړه مراد چۀ راله سرکړی
ستا د ګلشن خائسته ګلونه

هغه وطن ډِ ډیر رڼا کړو
یثرب نه تا دارالشفا کړو
چه تا پرے کیخول قدمونه

مکه کښے ستا سو ولادت وؤ
هم مدینے ته مو هجرت وؤ
غوره د ګړل دواړه ښارونه

چړته چه کفروؤ تیارے وے
د ظلم جبر طریقے وے
تا ترے خوارهٔ کړل چراغونه

خپل مال وسر به در لوګے کړم
د شین ګنبد نه سپیلنے کړم
کړه مو نصیب دغه بختونه

زهٔ ظفر ګل په محبت
د خپل مرشد په برکت
جوړوم ستا ښکلی نعتونه

نعت شریف (۵۵)

د شین ګنبد سره لس ښکلے منارے دی
والله څهٔ ښکلے ښکلے نظارے دی

راځی د پاسه نه پرے نور
دا دے حرم د پاک حضورؐ
دے پرے لوئے فضل د غفور
د شپے او ورځے د صلوٰة سلام نعرے دی

کړه د جنګلې جنګلې سره قیام
لوله پرې ډیر ډیر درود سلام
ورکړه سینې سینې ته دے آرام
ګوره جنګلو ته چه پردے پرے راخورے دی

ادب نه ډک ډک دغه دربار دے
موجود د دوؤ دوؤ کونو سردار دے
ورسره خوا خوا کښې صدیقؓ یار دے
بل دے عمرؓ په دے روضه کښې یاران درے دی

سلام نه پس پس لاړ شه بهر شه
باب بقیع بقیع طرف ته ورشه
لګ شین ګنبد ګنبد ته په نظر شه
ګنبد ته ګوری دعشاقو سترګے سرے دی

د رحمتونو رحمتونو پرے باران دے
د سرو ګلونو ګلونو ګلستان دے
پکښې عثمانؓ عثمانؓ بن عفان دے
دغه بقیع کښې د اصحابو مقبرے دی

راغلې بښځے بښځے اوکه نر دی
ټول په درود درود اوسلام سر دی
دا خلق بیحده بیحده بختور دی
چاچه د یار په خواکښې کړے شبګیرے دی

د اُحد واړه واړه شهداء ته
اوکړه سلام سلام امیر حمزؓا ته
هم ورشه مسجد مسجدِ قبا ته
په دوؤ رکعاتو ثوابونه د عُمرے دی

د مدینے مدینے پاکے نه زار شه
د محبوب خوا خوا کښے په چغار شه
حبیب قاری قاری شکر گزار شه
چه دِ په خُله دظفرگل خادم فقرے دی

نعت شریف (۵٦)

اے د مدینے زمکے ته خومره بختوره ئے
تا کښے دے سرور نبیؐ
خورم قسم چه ته د هر مقام نه راته غوره ئے
تا کښے دے سرور نبیؐ

شوے په مکه کښے وؤ دے ثانی جنت کښے
ستا چه په نصیب کښے وؤ راغے په عزت کښے
ډیرو درجو کښے دَ دے وجے معتبره ئے

تاته په هجرت باندے راغے بیت الله نز
خوږ وطن ئے پرېښودو ته شوے قدردانه
ښو مره معززه ، مبارکه ، منوره ئے

ښکلے د مکے ښار نه لاړلو اقصیٰ پورے
شپه کښے د معراج ښکلے شو قریب الله پورے
تاله آخر راغے د ازل نه نامورہ ئے

پرېښول جنتونه ئے ته ئے ځان له خوخه کړے
فخر په اسمان چه کړے تول دَ دوئ له مخه کړے
واړه جنتونه درنه زار شه معطره ئے

بخت دِ ډیر بلند وینم تاکښے دی یاران ښکلی
ستا غیرہ کښے خوب کوی ډیر اصحابان ښکلی
نورے زمکے لاندے ته په واړو کښے بهتره ئے

غوارم ظفر کل خادم دِ سوال کوم مولیٰ ته
پروت ئمه جولۍ کښے خپل مرشد نورعلی شاهؔ ته
ګرانه مرشد جان ته مسره د تول تیره ئے
تاکښے دے سرور نبیؐ

نعت شریف (۵۷)

ارمان دے چه رو رو ښکلی حرم کښے ژړیدے
پشانِ د بلبل ئے په گلشن کښے چغیدے

یا خاوره د دربار وے د آقا نبی سرور
یا کانړے د روضے مطهرے وے د دلبر
یا وے جارو په لاس کښے جاروکش د یار دَ در
یا ناست ئے وے په خواکښے چه م اوښکے څڅیدے

یا گرد وے د کوڅو د پاك رسولِ مدنی
یا وے لکه بلالؓ د یار د مخ نه قربانی
یا ختمه وے دیار په محبت کښے م ځوانی
یا وے شمع په درد َ هاشمی کښے بلیدے

ډیر زیات به بختور ووم که حجاز م وے وطن
لوگے اوسیپلنے م د آقا نه وے بدن
روضے سره په خواکښے وے سلگئ د زنکدن
د جنت البیقع په مقبره کښے خخیدے

کاش ربه ظفر کل د یار د مخ نه وے فدا
نظر ئے لگیدلے تل په گنبدِ خضرا
بادشاه به وے که وے د خپل محبوب در کښے گدا
بیا ولے به ئے زړۀ هزار خوانئ کښے سوزیدے

نعت شریف (۵۸)

ډیر ښکلے جمال لري څمونږ ښکلے جانان
دے عربي هاشمي، هو، هو
ستائیلے په طه او په یسین دے پاك سبحان
دے عربي هاشمي، هو، هو
نشته دے مثال ئے د جمال بشریت کښے
داسے بے مثاله دے په کل نورانیت کښے
ځائے په ځائے صفت ئے الله کړے په قرآن
ښکلے دے په ښکلو کښے دهر ښکلی نه ښکلے دے
رب په خپل کلام کښے په اعلیٰ لقب ستائیلے دے
ښکلی نور د دوئ پشان نشته په جهان
مخ باندے د دوئ پیدا زمونږ دغه مخونه دی
نمر سپوږمئ له دوئ نه حاصل کړی خائستونه دی
شول پیدا دَ دوئ په خاطر دا زمکه اسمان
میاشت کښے د ربیع الاول کُل کښے کُل پیدا شولو
څومره منور پرے ښکلے کور د عبد اللهؓ شولو
دے رحمة العالمین پرے کران دی اُمتیان

وخت د ولادت کښې ئې امت لـه دعاګانې کړې
ډيرې ئې د پاك الله پـه دركښې ژړاګانې کړې
ربّ هـب لـي اُمتـي ويـنـا سره ګويان
کړې راز موسیٰؑ دې کوه طور کښې د مولیٰ سره
پاتې جبرائيلؑ وؤ د محبوب نـه منتهٰی سره
راز څمونږ محبوب کړې د رب پـه لامکان
مونږ ئې د الله او د رسول سـره اشنـا کړلو
هم ئې سر د خدائې پـه ذکر تل بيګا صبا کړلو
دا احسـان مـنو بـه دخـواجـه سيف الـرحمنؒ
وائی ظفرګل خادم صفت بـه ئې مدام کړمه
د دوئ پـه صفتونو به خائسته ځان له کلام کړمه
تـل ژونـدی کـوم سـنـت د حضـرتِ حسّـانؓ
دې عـربـی هـاشمی، هو، هو

نعت شريف (۵۹)

مـخ دې دومـره ډيـر دې جـلـودار اشنـا
نشتـه دې ثـانـی دِ دَ رخسـار اشنـا
لاړو پـه يـوسفؑ پسـې نـظـر د پـلار
تـا پسـې هـر خـوك ويـنـم بيمـار اشنـا

بیا به د لیلیٰ نوم په خُوله وانخلی
تا نه که مجنون شو خبردار اشنا

تول جهان م یوخپه باندے چانړکړلو
نشته چرته ستا پشانِ یار اشنا

څو پورے چه تا سره م مینه ده
اوبه نه کړم ستا دخفګان کار اشنا

څوك که پرے بدله کښے راکوی جنت
وربه نه کړم ستا دَ زلفو تار اشنا

یوځل که دَ مخ نه نقاب لرے کړے
شم به درنه زرکرته زار اشنا

سوال کوم همیش زۀ ظفرګل خادم
شَم که خادمانوکښے دِ شمار اشنا

نعت شریف (٦٠)

تا ته هجرت کړے دے حضرت په سخته لاره
اے مدینے ښاره ګرانه.....اے مدینے ښاره

تاکښے عاشقان اوسیدل مونږ ورته انصار وَایُو
مخکښے په یثرِب یادیدے اوس د نبی ښار وایُو

ستا حُلیه په دے زیور شوه ډیره حُسنداره

تا ته چه تشریف راوړلو رحمة اللعالمین
شول صدیقؓ عمرؓ عثمانؓ ستا په لور مهاجرین
تا پسے سینه د شیرعلیؓ وه ناقراره
حق کښے دَ اُم القریٰ کړے وه دُعا خلیلؑ
ستا حق کښے دعا کړے پاك رسول اللهؐ جمیل
سر ورکئ عاشق ستا په نامه خیرالامصاره
قدر ستا په زړونو کښے پروت د عاشقانو دے
تا نه زار حُبیبؓ ، حمزهؓ ، نمر د شهیدانو دے
خیژی پرے یریږی نه له تُورے هم له داره
تاکښے د الله رسولؐ اوسی تر قیامت پورے
ټول عالم حیران وینم ستا قدرو قیمت پورے
اخلی خوشبوئی مخلوقات ستا له نوبهاره
جنت البیقع کښے دی ستا د باغیچے ګلان
فخر کړه په هر زمین فخر کړه په هر بوستان
کله بلبل تلل غواړی واپس ستا له ګلزاره
کاش چه اودریدلے وے ګنبد خضریٰ سره
عطرم شیندلے وے پیر نورعلی شاهؒ سره
سرو مال مو دواړه نزرانه وے ستا دپاره

تل به ظفر کل خادم ستا ثنا صفت کوم
ذکر هر محفل کښې به ستا د فضلیت کوم
شرم هر بلبل کوی ځما دَ دے چغاره
اے مدینے ښاره ګرانه...... اے مدینے ښاره

نعت شریف (٦١)

خپے اِبلہ سرتور سر په مدینه کښې ګرزیدے
لتانه زاریدے...... ستا خواکښې ژړیدے
رحمت راوریدے...... ګُله رحمت راوریدے
دپاك الله انوار...... راتلے قطار قطار
وے اوښکے په رخسار
روضے نه دِ په شان د پتنګانو تاویدے
محبوبه مدینه کښې...... ارمان لرم سینه کښې
وے ناست دِ شنه روضه کښې
غمونه به م رور رور د سینے نه کمیدے
ستا خواکښې وے قیام...... سحر او په ماښام
په خُله م وے سلام
نجدیانو لرے کولے او زه بیا واپس کیدے

په ریاض الجنت کښې ...... مشغول وې تلاوت کښې
کتې م هر ساعت کښې
هم ژبه م شروع په صفت ستاسو چلیدې
صدیق‌رض اوهم عمررض ته ..... هم ستا قبرِ انوار ته
هم خاورو ستا دَ در ته
په جنت البقیع کښې صحابه ؤ ته اودریدې
ملګری م دوستان وې ..... وطن عربستان وې
رهبر مو مرشد جان وې
خادم ظفرګل وائی ستا دربار کښې اوسیدې
رحمت راوریدې ګُله رحمت راوریدې

نعت شریف (٦٢)

غواړمه غواړم دیدارِ نبیؐ
ئمه عاشق دَ رُخسارِ نبیؐ
نشته علاج م طبیب سره نور
زهٔ ئمه خلقه بیمارِ نبیؐ
نور ارمانونه م شاته کړل ټول
شته یو ارمان م دَ ښارِ نبیؐ

بیا دخزان ورسره نه وی کار
څوك چه شی ګُل د ګلزارِ نبیؐ
دید به شی عید شفاعت به واجب
سترګے چه وینی مزارِ نبیؐ
تهوله دنیا به پرے شی عاشقان
څوك چه عاشق شی په یارِ نبیؐ
اخلی سودا دَ دُنیا آخرت
کړی چه سودا په بازارِ نبیؐ
رشك به کوی پرے شاهان د جهان
څوك چه پهانسی شی په دارِ نبیؐ
لرے به زرشی تیارے د لحد
راشی یودم چۀ انوارِ نبیؐ
شی به آسانه سختی د محشر
تهول خلق به کړی انتظارِ نبیؐ
پیرِ ارچیؒ نه زر وارے قربان
کرم چه روان ئے په لارِ نبیؐ
نظرِ کرم دے د نورعلی شاهؒ صیب
زرۀ کښے لرمه چۀ پیارِ نبیؐ

کرم ظفر کل خادم شکر د رب
لیکم په مینه اشعارِ نبیؐ

نعت شریف (۶۳)

سحر ماښام م ستا د پاك حرم دیدار کولے
کاش چه مدینه منوره وے ځما کلے
ناست وے په لیلُ النّهار
کولے م چه ستا دیدار
نه وے ځما بل یو کار
جنګلو سره په خواکښے کوزے سترګے اودریدلے
تاته مخامخ قیام
وے ځما په صبح و شام
ویلے م درود سلام
شبنم غوندے م اوښکے له چشمانو وریدلے
ګر چه نالائق یمه
دے قول کښے صادق یمه
خو وایم چه عاشق یمه
په شونډو ګنهګارو م روضه ستا ښکلولے

مینے محبت سره
هم په ډیر عزت سره
پورته هر ساعت سره
د شین ګنبد طرف ته م بنړولاندے کتلے
شی به م عزت نصیب
هم به شفاعت نصیب
شی که م زریات نصیب
وَجَبَت له، م احادیثو کښے لیدلے
تول عاشقان جمع وے
سترګے م پُر نمه وے
ستا د رخسار شمع وے
زۀ لکه پتنګ په دغه شمع سوزیدلے
خوا کښے بختور لرے
یار صدیقؓ اکبر لرے
بل حضرت عمرؓ لرے
د دواړو په حضور کښے سلامونه م وئیلے
فضل د جلیل باندے
بابِ جبرائیلؑ باندے
راغے په تعجیل باندے
نعتونه م په ریاض الجنت کښے جوړولے

مزار دے د عثمانؓ پکښے
ډیر اصحابان پکښے
شی تازه ایمان پکښے
په جنت البیقع کښے ورته ډیر اوژړیدلے
د سترګوئے رنړا چۀ وه
فاطمه زهراؓ چه وه
ډیره باحیا چۀ وه
د نور شغلے دَ دے له مبارك مزار ختلے
مسجد قباء کښے وے
ناست هغه فضا کښے وے
سترګے په ژړا کښے وے
اُحد ته د حضورؐ د کاکاجان مزار له تللے
خلقه په جهان ځما
دے په زړۀ ارمان ځما
وے چه مرشد جان ځما
لاسونه مو کچکول غوندے جالئ سره نیولے
خلق چۀ وے ولاړ قطار
خاص د مدینے په ښار
جوړ وے ستا دمینے دار
وائی ظفر ګل خادم چۀ زۀ پرے ورختلے

نعت شریف (٦٤)

ښکلے پیغمبرم محمد آخرزمان دے
پاك رسول الله ﷺ
خورم قسم چۀ هرچانه د رب په در کښے گران دے
پاك رسول الله ﷺ

هغه چه نبیانو ورته لاس د سوال نیولے دے
هغه چه رب خپله په صلوٰة سلام ستائیلے دے
هغه چه خدمت کښے جبرائیلؑ ئے گرځیدلے دے
هغه چه دارینو کښے هرچا غوره منلے دے
هغه چه روښانه ئے په مخ تمام جهان دے

خُلقِ عظیم رب ورله ورکړے دے عظیم خطاب
نشته د جنت گلو کښے یه خلقه دا رنگ گلاب
ځنگه چۀ دنیا کښے دے د واړه انبیاء نواب
دا رنگِ په ورځے د قیامت به وی عالی جناب
گهنگار امت د پاره هر وخت په گریان دے

مینځ کښے لا د روح او د جسد پروت وۀ آدمؑ نبی
هغه وخت کښے هم م پیغمبرؐ وۀ محترم نبیؐ
اول و اخر دے مصطفیٰ خیرالامم نبیؐ
شمارئے په امت کښے دے عیسٰی ابن مریمؑ نبیؑ
دومره په درگاه د ذوالجلال کښے قدردان دے

رب ئے په قرآن کښے صفت کړے په یٰسین
زلفے په واللیل په والضحٰی سره مخ سپین
روستو دعویدار ترے راتلے نه شی په یقین
ختم نبوت دے پرے دے ختم المرسلین
ځائے په ځائے صفت ئے الله کړے په قران دے

حُسنِ یوسفؑ تل د دوئی دحُسن تماشا کوی
کله د افتاب مخکښے چراغ خپله رنړا کوی
یو حُسن هغه دے چه دیدارِ ئے زلیخا کوی
دا حُسن هغه دے چه ستا ئینه ئے مولا کوی
شمس و قمر تل کوته په خُله ورته حیران دے

وائی ظفر گل خادم ځما د زړگی سر دے
توره شپے دکفر لره زیرے د سحر دے
لاندے سپین جمال ته ئے چهارم اسمان کښے نمر دے
بل نبی د دوئ رتبے ته کله برابر دے
ځکه چۀ راز دار د اِلٰهی په لامکان دے

نعت شریف (٦٥)

محبوب زلفے لری په سپین جبین خورے ورے
اطسی دی لری هم دواړه سترګے خمارے
وریسے عاشقانو په ژړا کړے سترګے سرے
په نګاه د چشمانو ئے کړل خلق ذرے ذرے

د خدائے په لوئے بنکلی دربار کښے
د دوئ په شان عزت د بل چانۀ وینمه
په کل خلور ګوته دنیا کښے
تمام مخلوق د دوئ دمخ صفت کوینه

که دومره نور عمر خدائے راکړی
د دوئ په وصف کښے به ئے خاورے ایرے کړمه
دَ در په خاوروئے خوشحال ئم
قسم دے نه غواړم بنکلے تخت او تاجونه

څوك چۀ د دوئ عشق کښے فنا شی ،
تل د هغوئ په ذات وریږی رحمتونه
کوم وخت چه سپین مخ رابنکاره کړی
دقیامت ورځ به په اختر بدله شینه

که په بدل وصل د یار وی
زه خپل جنت دیار په وصل ورکومه
یوسف ع نه زرچنده خائسته دے
دجنت حورے ورته لاس پنامه دینه
نورعلی شاهؒ صیب نه قربان شم
ماظفرگل خادم خپل یار ته رسوینه

نعت شریف (٦٦)

کاش چه هروخت ماکتے......ستاروضے ته مخامخ
هر بیگاه صبا کتے......ستا روضے ته مخامخ
هغه وخت به کله وی......دے په زړۀ ارمان ځما
یخ چۀ په دیدن ستاسو......شی دواړه چشمان ځما
ډیرم په ژړا کتے......ستا روضے ته مخامخ
ستا د جنګلے خواښبے وے......اوښکے پهٔ رُخسار ځما
مستے خوشبویانے وے......ستا د نوبهار ځما
دا منظر بیا بیا کتے......ستا روضے ته مخامخ
اوشیندلے ما د زړۀ......وینے ستا په لارو کښے
سرم همیشه پروت وے......ستا د دربار خاورو کښے
ستا عاشق هر چا کتے......ستا روضے ته مخامخ

وې په خُله صلوٰة سلام...... هر ماښام او هر سحر
وې نظر روضو بانده...... بیا بیا د صدیقؓ عمرؓ
لاس مې په دعا کتې...... ستا روضې ته مخامخ

خدائې مو ورله ورله...... ستا دربار کښې شته جنت
نشته دیو څیز کمې...... شته والله چه هر نعمت
دام په دُنیا کتې...... ستا روضې ته مخامخ

وَس مې د درتلو نشته...... بس وسیله تا لرم
ستا د اٰل خادم یمه...... پیر نور علی شاهؒ لرم
دوئ ته مې ویړیا کتې...... ستا روضې ته مخامخ

ستا په مخ عاشق یمه...... یم زهٔ ظفرګل خادِم
ډیر که ګهنګار یمه...... اوس یم په ګناه نادِم
عفوِ مې ګناه کتې...... ستا روضې ته مخامخ

نعت شریف (٦٧)

حضرت نبیﷺ سلطانه
دا ستا په جدائئ کښې تل بلیږی اور په ما
یا محبوبِ سبحانه
بدل په خوشحالئ کړه دا دَ هجر دور په ما

سرداره د نبیانو سرم شه لتانه زار
بل ستا د مخ په شانِ چرته نشته حُسندار
حسین ئے له هر چانه
هجران دِ سره لمبه کړلو محبوبه کور په ما

قریب م کړه روضے ته چه دِ اوکړمه دیدن
په سترګو چۀ زۀ اوونیمه ستا ښکلے وطن
نظر کړه فیض رسانه
محبوبه د هجران غمونه ډیر شو زور په ما

پیدا شو ستا له مخه نمر سپوږمۍ زمکه اسمان
هم واړه نعمتونه د جنت حورو غلمان
سپین مخ ماه تابانه
بیلتون دِ هر ساعت کوی بے حده شور په ما

یو ځل که ظفر ګل ستا په ګردونو قدم کیږدی
خالق به پرے د خپل لوری احسان اوکرم کیږدی
قربان عربستانه
بادونه هر ساعت لړی دا ستا د لور په ما

نعت شریف (٦٨)

فخرِ دوجهان رسوله......شاهِ خوبان رسوله
نه وے یو وختِ له تانه جدا
نه وے لتانه جدا......زه لتانه جُدا
ستا له مخه منور شوتمام جهان حسین
کړی اسمان پتافخر، فخر کړی پتا زمین
نشته قدردان رسوله......ځوك ستاپه شان رسوله
ته که په دُنیا نه وے......نه به وو اباد جهان
نه به وؤ شمس وقمر......نه به وؤ جن وانسان
ستا په مخ روښان رسوله......راغے انسان رسوله
اولین و اٰخرین......نازنین و بهترین
شافع اللمذنبین......رحمة اللعالمین
ډیرئے مهربان رسوله......تانه قربان رسوله
لاړے د جبریلؑ سره......خاص ته منتهیٰ پورے
پاتے جبرائیلؑ شولو......ته لاړے مولیٰ پورے
درکړلو سبحان رسوله......راز په لامکان رسوله
سوال دِ دَ الله په در......ووډ اُمتی په باب
سوال م دِ منظور کړلو......درکړلو الله جواب
ډیر شولے شادان رسوله......لرشو خفګان رسوله

نور ارمان م نشته دے ..... صرف یو ارمان لرم
داغ د مینے زۀ خادم ..... ظفر گل په ځان لرم
ته م ئے ارمان رسوله ..... ځمه ناتوان رسوله
نه وے لتانه جدا ..... زه لتانه جُدا

نعت شریف (۶۹)

زړۀ به ترخو مره جدا تانه گرزومه نبیؐ
ستا له هجرانه سپینے اوښکے تویومه نبیؐ
اور دِ دَ عشق او محبت په زړگی بل دے ځما
بغیر لتا هسے کنډر د زړۀ محل دے ځما
همیش سینه کښے په ژړا دزړۀ بلبل دے ځما
دا تصور کوم چه کله به درځمه نبیؐ
د فراقت سلگئ وهمه د عجم په سیمه
کله به کیږدمه قدم ستا د حرم په سیمه
لکه مجنون گرځمه تل گله د غم په سیمه
جوړ د ازل نه نصیب برخه م ده کمه نبیؐ
محبوبه ستا کلی ته ځی دعاشقانو ډلے
ته ئے محبوب درځی د سوؤ مجنونانو ډلے
هم دَ نور شمع ئے درځی دَ پتنگانو ډلے
کله به ځۀ ستا په مخ پروبال سیزمه نبیؐ

زۀ چه ژړیږمه دا ژاړم د هجران په وجه
رنګ چۀ م زیږ دے دغه زیږ دے د خفګان په وجه
دا اسویلی د سوزکومه د ارمان په وجه
لکه پتنګ سوزمه ستا د مخ په شمع نبیؐ

چه په طٰهٰ یٰسین خالق دکل جهان بللے
بل ئے په شپه کښے د معراج تر لامکان بللے
بل هیڅوك نه صرف یو تۀ غني سبحان بللے
زۀ ظفرګل لرمه ستا د لیدو طمع نبیؐ

نعت شریف (۷۰)

مړ به شم له غمه په ارمان ستا د دیدار
ستا مدینه ښار
غوارمه له خدایه دے زړګے م ناقرار
نۀ وینم د زړۀ سره په دوؤ کونو کښے ستا ثاني
انس وجن دِ سردي په صفت لیلُ النَهار
ستا په تورو زلفو سپین بشر الله قسم کړے
شمس وقمر دواړو کښے ځلیږي ستا انوار

ستا رتبے ته نه رسی نبیان که مرسلان دی
شه لوګے ستا سترګو ته ګلونه د ګلزار
نوم ئے چه کمال دے هرکمال باندے موصوف ئے ته
ئے حبیبِ کبریا نبیانو کښے سردار
ستا دمخ د نُور په تجلو ئے زړۀ روښانه شی
خوك چه شی بندی ستا د زلفانو په هر تار
وائی ظفرګل خادم چۀ ستا په مخ پیدا شومه
ستا په تعرف مونږه پیژندلے دے غفار

نعت شریف (۷۱)

ډیر خلق زه وینم کال په کالِ بیت الله له ځی
هم ښکلے روضے دپاك حضرت رسول الله له ځی
ډیر خلق زه وینم چه روان شی په سفر باندے
اوښکے ئے روانے وی له سترګو نه بشر باندے
هجرکښے د یار وی ستی شوے په ځیګر باندے
ژاړی په زار زار چه پاك حرم د مصطفیٰ له ځی
خوك چه د مکے او مدینے ښکلے خبرے کړی
کړمه اسویلی زړۀ م له غمه اور د سرے کړی
دا غم خو ډیر خۀ دے چۀ عاشق ئے لړے لړے کړی
داسے عاشقان به د زخمی زړونو د واله ځی

خدائیگو بختورے هغه شوندے مبارکے دی
کومے چه پرتے حجرِاسود باندے نازکے دی
ستنے دهجران دلته ځما په زړګی لګے دی
پاتے شمه زه قافلے لاړے دلربا له ځی

خو مره خوش نصیب دی چۀ کعبے نه طوافونه کړی
وی سرتورسرونه عرفات باندے سوالونه کړی
هم د خدائے حرم کښے د مولیٰ عبادتونه کړی
داؤ په محبت وهی صفا کله مروا له ځی

ئیم په نصیبؔ خوارزۀ دَ ازل نه کم نصیبه ئیم
پروت ئیم په سرحد کښے چه جدا له خپل حبیبهٔ ئیم
ځنګه به رغیږم چه محروم د لوئے طبیبه ئیم
روح م په جزباتو کښے کوځے دخپل آقا له ځی

اے کریمه خدایه بے لتام بل الله نشته
ډیرئیم بے مجاله دزخمی زړۀ م دوا نشته
وصل د حبیبؔ په نصیب کښے چه ځما نشته
ځکه خو زړګے م هر ساعت ویراو ژړا له ځی

بس که ظفرګله اوښکے اوچے له چشمانو کړه
نوره ژړا پریږده خوئی ازده له پتنګانو کړه
مینه هر ساعتے د محبوب په عاشقانو کړه
څوورځے ژوندون دے مرګ راتلونکے دے هرچاله ځی

نعت شریف (۷۲)

محبوبه ته حبیب الله ئے
ځما د خوږ زړګی دوائے
رب درکړے دے داسے مقام
شے بللے په خیرالانام
د کل نبیانو مقتدائے......

خدائے نه روستو اوچت لرے شان
ستا له حُسنه شرمیږی خوبان
خدائے پتا ته په رب شیدائے......

چه لرے خپل خادم جبرائیلؑ
ئے روف او رحیم او جمیلؐ
شفیع به په یوم الجزائے......

ستا راتلو سره هر خوا رنړا شوه
په اغیارو چاپیره ژړا شوه
لختِ جګره دلربائے

ظفرګل په تر مرګه صفت ستا
کړی په ژبه قلم هر ساعت ستا
دلبره زیرے د عیسیٰ ئے......

نعت شریف (۷۳)

وایه سلامونه م په یار نسیمه
په هاشمی خیرالابرار نسیمه
کله به ورشمه زه ښکلی حرم ته
زړۀ نیوے نه شمه نور د هجر غم ته
وایه راکړه یو ځلے دیدار نسیمه......
څو چه غرېږی څما ساه په بدن کښے
دغه ارمان به م وی مخ په کفن کښے
کړم به سوال جواب ته انتظار نسیمه......
که مُعطر دِ کړمه په خوشبوئی د وصال
په زندګئ کښے څما پوره کړه دغه سَوال
کړم به درنه ځان لوخړه زار نسیمه......
که ظفرګل خادم شی خادم د درئے
د وصالت په اوبو یخ شی جیګرئے
ځان به کړی قربان د عشق په دار نسیمه......

نعت شریف (۷٤)

د جدائئ اور م بلیږی په څگیر نسیمه
اے د سحر نسیمه..... څه مدینے ته

وایه حضورؐ ته سلامونه څما
په ادب وړاندے کړه عرضونه څما
زړگے همیش کوی دردونه څما
ورته یادیږی تیر وختونه بختور نسیمه.....

د مدینے هغه دوران ښکلے وؤ
وخت د دیدن هُغه مکان ښکلے وؤ
د شین گنبد سره گزران ښکلے وؤ
بیا بیا م سترگو ته راځی هُغه منظر نسیمه.....

چه به م گنبد خضرئ ته کتل
هر میدان نه م فضا ته کت
ستا د حرم ښکلے رنړا ته کتل
په ژوند به راشی کله هغه مازیگر نسیمه.....

په هره لار کښے برکات لیدے شو
ډیر نورانی وؤ مقامات لیدے شو
هغه زاړۀ زاړۀ حالات لیدے شو
اوس هم لیدے شی په کښے هغه زوړ اثر نسیمه.....

که دومره نور عمر هم تیر شی زما
کله به دا وختونه هیر شی زما
هر وختِ بیا له زړه چاپیر شی زما
هغه سُتون هغه محراب هغه منبر نسیمه......

چه به جنګلے سره دیدار کیدلو
د روضے خواکښے به رفتار کیدل
صلوٰة سلام سره ګفتار کیدلو
حضورؐ ته روستو په صدیقؓ اوپه عمرؓ نسیمه......

بیا دا سفر به بختور شی هله
مراد دزړونو به موسر شی هله
یخ به د تهولو پرے ځیګر شی هله
چه جیلانی مرشد ځمونږه وے رهبر نسیمه......

د ظفرګل خادم ارمان په زړهٔ کښے
سلام د حضرتِ عثمانؓ په زړهٔ کښے
هم د حجاز د ګلستان په زړهٔ کښے
په ژوند کښے بیا غواړی له رب نه دا سفر نسیمه......

نعت شریف (۷۵)

ښکلے دِ رخسار دے
کړے په قران کښے پرے قسم پروديګار دے
يانبیؐ اکرمه

کړے په قران دِ صفت رب العالیمن
ستا له مخه وائی هذا البلدالامین
زړه م نا قرار دے
پاتے په هجرت درنه هم دغه ښکلے ښار دے
يانبیؐ اکرمه

واړه اصحاب دے په رُخسارخپل عاشقان کړل
دوه ديرش غاښه تول ئے ستا په مینه کښے قربان کړل
ستا د مخ نه زار دے
اوګوره اویس قرنیؓ نا لیده نثار دے
يانبیؐ اکرمه

مخ دِ لکه شمس دے تورے زلفے دِ والیل دی
عطر دی پُکهراج که زبرجد دی که فُلیل دی
تول ګردوغبار دے
خورم قسم چه غوره ترے نه ګرد ستا د پیزار دے
يانبیؐ اکرمه

څوک دی چه بغیر لتا دی تللی لامکان ته
دا خصوصیت ستا دے چه رب اوغوښتے ځان ته
کله ترے انکار دے
کړے چه په لامکان کښے تا د رب دیدار دے
یانبیؐ اکرمه
وائی ظفر ګل خادم چه کفر له سحرته ئے
یوسفِؑ کنعان نه زارد نیمے ورځے نمرته ئے
ټول زړهٔ م پرهار دے
هجر کښے دِ ګله پیښور راته انګار دے
یانبیؐ اکرمه

نعت شریف (۷۶)

دا شین ګنبد چه درته ښکاری جلوه ګر دے
دے کښے دَ کونینو معتبر دے
چه شپه او ورځ کړی رنړا ګانے
هم وی چا پیره ژړا ګانے
هریو عاشق ترینه قربان په مال و سر دے

خواکښې ئې ښکلې مناره ده
ډیره پُرکشش نظاره ده
لرې ورته اوګوره کتو کښې ئې اثر دے

چه ریاض الجنت ته ورشې
بیا دروازې نه لرې بهر شې
قبلې ته شاکړه مخامخ نبی سرورؐ دے

خاص د مسجد نبوی نه
سترګې به اوښکې تویوینه
چه نظر اوکړې جنتی ښکلې منظر دے

د جنګلې خواکښې په قیام شه
شروع په صلوٰة اوسلام شه
دا د محبوب خواکښې صدیقؓ او بل عمرؓ دے

د ګنهګار اُمت شفیع دے
خواکښې ئې جنت البقیع دے
اصحاب پکښې لس زره شته څائے بختور دے

چه یاد په جامع القران دے
پکښې زیارت د پاك عثمانؓ دے
پکښې مزار د فاطمې بی بی اطهر دے

نور خو مره ښکلی مقامات دی
ډیر عاشقان ورته رامات دی
الله د ټولو کړه نصیب ښکلے سفر دے
چه ظفر ګل خادم ګویا دے
دا پرے نظرِ کرم د چا دے
هغه سید نور علی شاهؒ سوچه ګوهر دے

نعت شریف (۷۷)

دنمر غوندے په بحروبر په زمکه په آسمان ئے ته
ئے اصل کښے نورِ خُدا ظاهره کښے انسان ئے ته

(۱)

ملك دربانده فخر کړی حوران دربانده فخر کړی
جنت دربانده فخر کړی غلمان دربانده فخر کړی
دپاك الله حبیب ئے تهٔ قران دربانده فخر کړی
دنیا کښے دِ قدم کیښود انسان دربانډے فخر کړی
امیر فقیر عرب عجم هر ځان دربانده فخر کړی
تیارے دِ ترینه لرے کړے جهان دربانده فخر کړی
د خدائے تمام مخلوق لره رحمت عظیم الشان ئے ته

(۲)

روښان ستا په بشر وينم کل واړه بحروبر وينم
د زمکې دَ دِ ظهر نه بر عرش نه ستا گذر وينم
جبريل او ميکائيل غوندې خُدام ستاسو دَ در وينم
صديقؓ عمرؓ عثمانؓ عليؓ کِبّار ستا د لښکر وينم
ميدان کښې هر باطل له دِ محکم لکه د غر وينم
عاشق ستا په خائسته رُخسار الله غني اکبر وينم
ظلمت گدود کفر له رښتيا ماهِ تابان ئې ته

(۳)

صادق امين رؤف رحيم د رب درکښې خطاب دې ستا
ناسخ هر يُو کتاب لره قران مجيد کتاب دې ستا
تر مرگه تگې کيږي نه چه څوك په فيض سيراب دې ستا
بالکل خزان ورتلې نشي چمن کښې چه گلاب دې ستا
بادشاه د کائناتو شو په سپو کښې چه حساب دې ستا
بس دا رتبه دِ ډيره ده عاشق چه رب وهاب دې ستا
مشکوراو هم ممنون يُو ستا راوړونکې د قران ئې ته

(٤)

مقصود که ستا ظهور نه وې حواؑ آدمؑ به دواړه نه وُو
عرشِ عظيم وسيع کرسي لوح قلم به دواړه نه وُو
که ستاسو لوئې خاطر نه وې عرب عجم به دواړه نه وُو

لوئے شان دے ورته بنائی گنے — دونو عالم به دواړه نه وؤ
که ته مو وسیله نه وے — بخشش کرم به دواړه نه وؤ
نن مونږ چه خوشبوئی اخلو — گلاب شبنم به دواړه نه وؤ
قربان ستا له خاطر نه شم — والله زمونږ ایمان ئے ته

(۵)

خادم ظفر گل ستا په لور — چشمان د انتظار لری
دولت دَ دُنیا نه غواړی — بس یو سوال دَ دیدار لری
خدمت د هغه چا کوی — چه څوك تاسره پیار لری
چه ستاسو بے ادبه وی — هغوئ نه ځان بیزار لری
مرشد نورعلی شاهؒ صاحب — تارو کښے ایماندار لری
مخ تور خو وسیله خپله — خپل پیر ستا په دربار لری
د هر مشکل، مشکل کُشا — مُغیث د هر نا توان ئے ته

نعت شریف (۷۸)

زه قربان شمه ستا له پیزاره
طلب م زر کړه خپل حرم ته
عرشِ پاك اوکړو دغه سَوال
خدایه رحم م اوکړه په حال
ملاقی م کړه زر له خپل یاره......

جنتونه په طمع کښې ستا وو
ارمانی دِ نبیؐ مصطفٰی وؤ
مشرف شول ټول ستا له دیداره......

موسیٰؑ چغه کړه اوسوزید طور
تا په لامکان اولیدو نور
بهره ور شوے له رب ذوالوقاره......

دلته څه دی خوصرف هجران دے
زړه د غم په قَفَس بندیوان دے
اوکړه نظرِ کرم رب د پاره......

ظفرګل به تر هغے مولیٰ ته
لاس نیولے همیش وی دُعا ته
څو لوړے چه شی ستا له درباره......

نعت شریف (۷۹)

سپین مخ والضحٰی لرے خال پکښې طٰهٰ لرے
اے د مدینے آقا یا محمد مصطفٰے

(۱)

ښکلے د عرب سیمه شوه روښانه ستا په نُور
هم ترے نه شغله بره لاړه د عجم په لُور
ډیر شاهان ګدا لرے ما په ځان شیدا لرے

(۲)

شال دیٔسین ستا په سر خوند کوی محبوبه ډیر
هم د مزمل قبا شان لری د حد نه تیر
تور گیسو اعلیٰ لرے ډیر پرے جان فدا لرے

(۳)

لویه مرتبه درکړه پاك الله العالمین
زیرِ قدم ستا شولو یا محبوبه عرش برین
زیرے د اسریٰ لرے عرش باندے ادا لرے

(٤)

هغه د یثرب زمین تا کړو په حجاز بدل
دین د اسلام غوره کړو ستا اُمت له لم یزل
برشان په هرچا لرے یا نبی زیبا لرے

(۵)

یار صدیقؓ اکبر دے ستا بل حضرت عمرؓ نبیؐ
دی په شان د ستورو تول تاسوورکښے نمبر نبیؐ
دریم ډك له حیا لرے بل شیرِ خدا لرے

(٦)

تـل زهٔ ظـفـر ګل خـادم ستـا د مـخ صفـت کـوم
ستاسو تصور کښې غرق شـکـر هـر ساعـت کـوم
لـوئـے احسان په ما لرے هـر مـا ښام صبا لرے

نعت شریف (۸۰)

ښـکـلـے دلبـر خیـر الابـرار دلـدار زمـا
وریـسـے یٔـم پـه زړه بیـمـار قـرار زمـا

(۱)

پـه انبیـاء کښـے سلـطـان جـانـان م دے
پـاك مـحـمـد آخـر زمـان جـانـان م دے
پـه دوجهـانـو کښـے نـامـدار سـردار زمـا

(۲)

پـه دوجهـان کښـے نـامـور سـرور مـدنـی
د هـر عـاشـق د زړګـی سـر سـرور مـدنـی
که ئے نصیب کړی کردیګار دیـدار زمـا

(۳)

یٔم د وصـال پـه طـمـع طـمـع لـه غـمـه ژاړم
د بیلتـانـهٔ لـه جـور ستـمـه لـه غـمـه ژاړم
یـادم وی تـل مـدیـنـه ښـار ګـلـزار زمـا

(٤)

یادیږی ډیر هغه وطن م بدن م سوزی
شو رانزدے جوړ زنکدن م بدن م سوزی
ساده خبر م کړه روئیدار تاجدار زما

(٥)

چه مدینه منوره وے چهره وے دیار
صلوٰة سلام په خُله نعره وے چهره وے دیار
ختمے کړهئ د انتظار بار بار زما

(٦)

چه د سید نورعلی شاهؒ په مخ شیدا ئیم
دا کړم فضل د بادشاه په مخ شیدا ئیم
زه ظفر گل ئیم ترے نه زار اقرار زما

نعت شریف (۸۱)

احسن الجمال ئے......یا نبیؐ
دوست د ذالجلال ئے......یارسو اللهؐ
دوست ئے د رب ذوالمنن......سید الابرار ئے ته
سرورِ دو عالمه......خو مره حسندار ئے ته
صاحب اقبال ئے......یا نبیؐ

یا عربی هاشمی......خو مره ښکلے شان لرے
وارو مرسلانو کښے......ښۀ پورته نشان لرے
ډیر زیات بے مثال ئے......یانبیؐ

رحمةُ للعالیمن......ستا کامل حسن شولو
نشته روستو بل نبی......ختم نبوت شولو
کفر له زوال ئے......یانبیؐ

مخکښے وۀ تورتم جهان......شو جهان رنړا رنړا
شوے د مرحبا نعرے......اوکړله شیطان ژړا
شپے له بل مشعال ئے......یا نبیؐ

زۀ یم ظفرؔ کل خادم......ستا د در ملنګ شولے
ته نورانی شمع ئے......زۀ دِیو پتنګ شولے
ته م زړۀ کښے سوال ئے......یانبیؐ

نعت شریف (۸۲)

بوځے مدینے ته مونږه خو مره قدر دانه ده
عقل باندے ګرانه ده......تا ته خو اسانه ده
دا د مدینے وطن دِ خدایه خو مره ښکلے دے
دے ته د مکے نه په هجرت حبیبؐ راغلے دے
ټوله د محبوب د مخ په نور باندے روښانه ده

څه اوکړمه ربه ورته ډیر زیات مزلونه دی
غواړی لیدل غواړی هغه ډیرخائسته ګلونه دی
ډکه باغیچه ئے له صدیقؓ عمرؓ عثمانهؓ ده

سترګے به مو یخے شی چه کله پرے جنګله وینو
دا رنګےِ منبر او هم محراب او مصله وینو
دے پسے سینه مو ډیره ډکه له ارمانه ده

ناست چه وے په مینه تل په ریاض الجنت کښے
هم چه وے مشغول په نوافلو تلاوت کښے
چغه د درود سلام چه وتے له زبانه ده

تلے چه د اُحد د شُهداءُ زیارتونو له
هم دقبلتین ، سبعه ، قبا شریف مونځونو له
تلے د اسلام رنړا له مسجد قبا نه ده

وائی ظفرګل خادم ارمان راله پوره کړے ته
څو مره چه یاران دوستان دی واړه راسره کړے ته
پاکے مدینے پسے د زړهٔ خونه م ورانه ده

نعت شریف (۸۳)

دے بـانـدے گـواه د خدائے کتـاب دے
یــــا رســـول الله وئیـــل ثـــواب دے

یــانـدا بـعـیـد او هـم قـریـب لـره
ده جـائـز ولـی درب حبیـب لـره
دا بـحـث صـفـا لـکـه داُب دے

گـوره سورۃ حج کښے رب جلیـل
کـړے دے فـرمـان پـه خپـل خلیلؑ
حج تـه اوبـلـه کـه زوړ یا شاب دے

یــا ساریةُ ، الـجـبـل ، الـجـبـل
درے زره میلـونـه مینـځ کښے وومزل
دا قـول د عـمرؓ بـن خـطـاب دے

عـمروبن سالـم راجز مکـه کښے وؤ
پاک رسول اللهؐ م مدینـه کښے وؤ
درے ځـل د لبیك ورتـه جواب دے

ډیـر زیـات کتـابونـه ورتـه حق وائی
څوك چـه ورتـه شرك او یاناحق وائی
ایـمـان زوره د دے سړی خراب دے

څوك چه وئی حلالو ته حرام روره
کړی ځان له په اور کښے انتظام روره
دا سړے لائق دَلوئے عذاب دے

نور دَ دِ دَ پاره دليلونه شته
روره مُنکرانو کښے چلونه شته
نور ورله کافی یوم الحساب دے

څومره چه نمسی او یا بچی ئے دی
واړه ترے منکر خپل یا پردی ئے دی
مشر ئے ابنِ عبدالوهاب دے

دوئی په خدائے رسول باندے دروغ وائی
نه دی روغ چه هر څوك دوئی ته روغ وائی
دغه قوم ذِيابٌ فِی الثياب دے

زهٔ ظفر کل کلك په زوړ مسلك ئمه
ځکه چهٔ مريد د مبارك ئمه
پير م په وليانو کښے نواب دے

نعت شریف (۸٤)

مخ دِ والضحیٰ دے په نبیانو کښے افسره
تور تور دِ زلفان دی یانبیؑ سره
ستا په تورو زلفو پاك الله کړے قسم دے
ستا په مخ شیدا دی که عرب دے که عجم دے
نشته په دارینو کښے بل څوك لتانه غوره
ګوته ئے په خُله کښے ده ستا حُسن ته حیران دی
څومره چه محبوبه په دنیا کښے خوبرویان دی
اوړے دِ نمبر دے هم له شمس اوله قمره
ستا راتلو سره په کافرانو زلزلے شولے
ستا په خاطر پورته د عشاقو حوصلے شولے
چغه د غم لاړه د شیطان د خُلے نه بره
شپه وه عجیبه په مقدس کښے چه امام شولے
تا پسے جرګے د انبیاءؑ په قیام شولے
شول دِ مقتدیان نبیان یو لاکھ ځلیریشت زره
شال دِ دَ یٰسین د مزمل قَبا په غاړه وه
ستا په استقبال کښے فرشته هره ولاړه وه
تلے چه لامکان ته اے ځمونږ د زړګی سره

تلے چه په هجرت کله مکے مکرمے نه
خلق وؤ راوتلی مدینے منورے نه
ویلے مونږ زاریږو دَ دِ ښکلی پیغمبرؐ ه
پیر م د الله د معرفت لار کښے کمال لری
نوم نور علیشاهؒ صاحب لری ښکلے جمال لری
کړه د هر سالك سینه ئے ډیره منوره
زۀ ظفر گل ستا دعاشقانو نه زاریږمه
پیر م لکه شمع زه پتنگ ترینه تاویږمه
برخه م د دوئی په واسطه ده مقرره

نعت شریف (۸۵)

ستا په درگاه کښے فریادونه خۀ دی
زما په خُله تاته سوالونه خۀ دی
ته ئے رحیم زۀ گنهگار ئیم ربه
وائےمه دا ستا صفتونه خۀ دی
مونږ له دیدار راکړه فردوس جنت کښے
تاسره خدایه جنتونه خۀ دی

چه ستا له حکم نه ګردن تاووی
هغه انسان له عذابونه خئ دی

یو وخت م زړهٔ له غم نه نکړے خالی
راسره زړهٔ کښے ستا غمونه خئ دی

کله وصال راکوه کله هجران
زما په زړهٔ باندے داغونه خئ دی

دا د خواجه سیف الرحمن نظر دے
ګرم زمونږ دا محفلونه خئ دی

د خپل مرشد نورعلی شاهؒ په خاطر
نیولی تا ته مو لاسونه خئ دی

زهٔ ظفر ګل خو نور عمل نه لرم
دا چه لیکم ښکلی نعتونه خئ دی

نعت شریف (۸۶)

په مرسلانو کښے بهتر عربی
د زړګی سر عربی ئے څما

جهان پتا شو منور عربی
د زړګی سر عربی ئے څما

جهان پتا شو منور عربی
د زړګی سر عربی ئے ځما

شغلو د مخ ته دِ خورشید دپاس اسمان نه رسی
د قدم خاورو ته دِ ګل د ګلستان نه رسی
ته ئے بے حده جلوه ګر عربی......

لوئے بادشاهان دِ په دربار کښے فقیری خوښوی
د بادشاهئ نه لاس په سر قلندری خوښوی
ته ئے مرهم د خوږ جیګر عربی......

ښکلے له ښکلو ئے تول ښکلی خادمان لرے ته
بلکه د ښکلو نه خائسته ښکلی یاران لرے ته
ګران په الله ئے معتبر عربی......

جلوه نما شوے په آخرئے اولین هر چانه
حبیبه خورم قسم چهٔ ته ئے بهترین هر چا نهٔ
نورالهدیٰ خیرالبشر عربی......

د ظفر ګل دا تمنا به رب ترسر کړی کله
هزار خوانئ نه به ئے پورته رب اکبر کړی کله
چه جاروکش وے ستا د در عربی......

نعت شریف (۷۸)

راوریږی رحمتونه ...... مدینه منوره کښې
عاشقان کړی فریادونه ...... مدینه منوره کښې

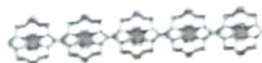
په زرګونو ملائك ...... راکوزیږی له اسمانه
ځی حاجیان په ډیرۀ مینه ...... مدینې ته بیت الله نه
په یار وائی سلامونه ...... مدینه منوره کښې

چه د یار کوڅو کښې ګرځی ...... بختور هغه کسان دی
په صلوٰۃ او په سلام ...... ګویا خواکښې د جانان دی
ځی له سترګو ئې رودونه ...... مدینه منوره کښې

زړۀ ئې نه غواړی واپس تلل ...... چه داخل شی دغه ښار کښې
د بلبل غوندې چغیږی ...... د آقا ښکلی ګلزار کښې
قرار مومی سوی زړونه ...... مدینه منوره کښې

چه د یار غیږې نه پاسی ...... واپسی د رومی وطن ته
په زار ژاړی روستو ګوری ...... اور ئې پورې شی بدن ته
بل د عشق دی سرۀ اورونه ...... مدینه منوره کښې

زۀ خادم ظفر ګل وائم ...... اے خالق پروردګاره
په ژوندون کښې شو خوشحال م ...... بوزه تر خیرالامصاره
چه لیکم ښکلی نعتونه ...... مدینه منوره کښې

نعت شریف (۸۸)

زۀ پرے شیدا ئیمه..... آقا زما دے
زۀ ئے گدا ئیمه..... آقا زما دے

سوزمه تل د فراقت په اور کښے
دیار د مخ دنزاکت په اور کښے
چه ترے جُدا ئیمه..... آقا زما دے

نوم ئے د خوږ زړګی مرهم ګنړمه
لوئے غنمیت ئے خلقه غم ګنړمه
ترے نه فدا ئیمه..... آقا زما دے

د بے کسانو مددګار لرمه
دیتیمانو لوئے غمخوار لرمه
په دے صدا ئیمه..... آقا زما دے

لرم په زړۀ کښے دا ارمان زه مدام
چه ناست وے خواکښے د جانان زه مدام
غمژن په دا ئیمه آقا زما دے

زۀ ظفر ګل ئے د لیدو کوم سوال
ئیمه غریب نه لرم یو زره مال
په دے سودا ئیمه آقا زما دے

نعت شریف (۸۹)

خیر دے عُمر کم زما......خوښ دے په حرم زما
دغه سوالونه ربه تاته دی هر دم زما

د بیت الله شریف په خوا کښې
څڅیدے هر وختِ د دوارو سترګو نم زما

د مکے ښار نه زار قربان شم
چه تماشا کوی په دار باندے عالم زما

چه دخدائے بیت ته م کتلے
د دغه غمه وی تالیٔ په هر قدم زما

د پاک رسولؐ د درملنګ وے
رانجهٔ د خپو ګردونه وے د محترم زما

د مدینے د باغ بلبل وے
ثنا د ښکلی یار وے هر ساعت په فم زما

کاش د حجاز د لارو ګرد وے
والله چهٔ عمر دلته ګران شو په عجم زما

د ظفر ګل دغه ارمان دے
په ژوندانهٔ راکړه دیدار د غنچه فم زما

نعت شریف (۹۰)

دوست د رب العالمین ئے.....یارسول اللہؐ زما
رحمة اللعالمین ئے.....یارسول اللہؐ زما
ستا دمخ انوارو لرے کړے د جهالت تیارے
بے مثاله ډیر حسین ئے.....یارسول اللہؐ زما
راز د پاك الله سره موسیٰؑ په کوهِ طور کړے
ته په لامکان قرین ئے.....یارسول اللہؐ زما
صاحب لِواءِ الحمد ئے صاحبِ خلق عظیم
هم سردار مرسلین ئے.....یارسول اللہؐ زما
وائی به نفسی نفسی آدمؑ نه ترعیسیٰؑ پورے
ته شفیع المذنبین ئے.....یارسول اللہؐ زما
نوم مبارك ستاسو تسلی د عاشقانو ده
خوږ له قند شکر گبین ئے.....یارسول اللہؐ زما
ټولے منصوبے د کافرو دړے وړے کړے
تندر په شیطان لعین ئے.....یارسول اللہؐ زما
ته د غریبانو ملجأ هم ماوٰی د هریتیم
سرسورے دهر مسکین ئے.....یارسول اللہؐ زما

بے لتانه نشته قرارے والله په صبح وشام
ته م دزړګی تسکین ئے......یارسول اللهؐ زما

زۀ ظفرګل ستا دجیلانیؒ بچی خادم ئمه
ته چه ئے ایمان او دین ئے......یارسول اللهؐ زما

نعت شریف (۹۱)

راکړه دیدن یوځلے نبیانو کښے سرداره
تاپسے م زړۀ دے ناقراره

ستا په نالیدلی مخ، پاك الله شیدا کړمه
ویر زړا م خوښه ده، اوس به څۀ خندا کړمه
ستا په فراقت کښے م زړګے شو پاره پاره

ته عربی شمع ئے، زۀ ئم پروانه عجم
مینے دِستی کړمه، شومه دیوانه عجم
اوغواړه روضے ته م یا سَیِّدَالابراه

فخر کړی زمین پتا، فخر د اسمان ئے ته
کړی جنت پتا فخر، فخر د انسان ئے ته
حورے د جنت دِ شین لوګے شه له رُخساره

خو مره مبارك خلق دی ، تاته سلامونه کړی
ستا د دربه خاورو کښې ، ناست دی خدمتونه کړی
زه کم نصيب ګرزم زړۀ زخمی سينه بيماره

ستا د حرم خاورے م ، تور وے د چشمانو
یاستی په مثل شوے ، زۀ د پتنګانو
يو ساعت جُدا نه وے لتانه ګلعزاره

شوه سينه مجمر ځما ، زړۀ م پکښې شو ستی
غواړی ستا وصال ګله ، هر وخت خوش قسمتی
خوښه م ده خدائيګو د فرقت سينه دا غداره

بچ زۀ ظفر ګل به شم ، ستا په برکت ګله
اوکړه په ماخوار نظر ، ورځ کښې د قيامت ګله
کړے چه شفاعت د ګناه ګار امت د پاره

نعت شریف (۹۲)

نه دے د شمس وقمر دا ستا د حُسن نور دے
یارسولهؐ ستا له رویه درست جهان ظهور دے
هوالله هوالله، هوالله، هو

نه رسیږی حورے دجنت ستا قدمونو ته
لاندے دی خوشبو ته ستا چه ګورمه ګلونو ته
نورِ الهی دِ په خائسته مخ کښې حضورؐ دے

ستا دمخ پتنګ وؤ یارسولهٔ حبشی بلالؓ
وؤ غلام دبل خو غلام ستا کړلو رب ذوالجلال
دا رباندے ختلے ستا په مینه کښے منصورؒ دے

یو لاکهـ او ځلیریشت زره مرسلان نبیان ښکلی
بیت المقدس کښے شولو ستاسو مقتدیان ښکلی
شوے په طٰهٰ او په یٰسین درته مذکور دے

لاندے مرتبے ته دِ نبیان دی ګلعزاره ټول
څو مره چه خوبان دی زار دِ شی ستاله پیزاره ټول
ته راز دار په لامکان موسیٰؑ په کوهِ طور دے

ستا له مخه فخر کوی زمکه په اسمان ګله
کیښودو قدم دِ مبارك په لامکان ګله
زړه دِ په دیدار د پاك الله باندے معمور دے

دربه شمه کله ستا د دربناورے چه ښکل کړمه
څو پورے به زه له فراقته ژړیدل کړمه
روح م پکښے سوزی مدام جسم م تنور دے

دلته ظفر ګل خادم خوستا د اٰل غلام شومه
ورځ به د اختروی که حرم کښے لاس پنام شومه
یا حبیبه کلے دِ زمونږ. کلی نه دور دے

ماهِ رمضان (۹۳)

ماهِ رمضان دے د الله نه رحمتونه راځی
په مسلمان باندے بے حده برکتونه راځی
بیت العزت ته پدے میاشته کښے قران نازل وو
ځکه ئے هر جماعت نه نن تلاوتونه راځی
داتو وارو جنتونو دروازے کُهلاؤ شی
د شیطانانو لاس او خپو ته زنځیرونه راځی
اولے لس ورځے رحمت بیا مغفرت یادیږی
په آخری لسو کښے اور نه نجاتونه راځی
مسلمه نفل پکښے پاك الله په فرضو قبلیٔ
فرض په اویاءُ دی دَ رب نه انعامونه راځی
وړاندے گناه بنده ته معاف شی د روژے په حُرمت
عمل نامے ته ئے بے شماره ثوابونه راځی
د لوږے تندے په بدله کښے د محشر میدان کښے
دے روژه دار له به جنت نه نعمتونه راځی
ځی به جنت ته په باَ بُ الریّان حضورؐ فرمائی
هم د قران او د روژے شفاعتونه راځی

په دغه میاشته مبارکه کښې جبریلِ امینؑ
ورسره هم د فرشتو ډیر زیات فوجونه راځي
مومنه روره احترام قدر ئې ډیر پکار دے
په ژوند کښې رب خبرکه بیا داسې وختونه راځي
بختور خلق دي چه روژے نیسي کوي تلاوت
په ژبه زړه ئې ډیر دپاك الله ذکرونه راځي
زۀ ظفرګل ئې جوړوم بیا ئې محفل کښې وائم
شکر دے ماله د حضورؐ ښکلي نعتونه راځي

نعت شریف (۹٤)

مدینې ښاره ستا دمینې سمندرلره درځم
دلبر لره درځم
د نعمتونو مجموعه ئې
والله د هرځائې نه خائسته ئې
چه رحمتونه پرے وریږي هغه درلره درځم
چه معزز او محترم دي
خواکښې د سرورِعالم دي
دوه وزیران دي یو صدیقؓ او بل عُمرؓ لره درځم

مشك وعنبر ترے نه لوګے شه
عطر فُلیل ترے سپیلنے شه
دے بے حسابه معطر هغه سحر لره درځم
ترمرګه پورے نه هیرړی
والله چه سترګو کښے غرېږی
د شین ګنبد د لاندے ښکلی مازیګر لره درځم
خواکښے ئے ریاض الجنت دے
پکښے جاری دخدائے رحمت دے
دے باغیچه کښے سپین محراب او هم منبر له درځم
چه فرشتے راځی سلام له
روضے د سیدالانام له
د اویا زره فرشتو دغه محضر لره درځم
چه پکښے حضرتِ عثمان دے
د رحمتونو پرے باران دے
د جنت البقیع خائسته عظیم لښکر لره درځم
چه اویا تنه شهیدان
لری لمنه کښے ګلان
د محبت نه ډك دے هغه اُحد غر لره درځم

زۀ ظـــفـــر کـــل پـــه احـتــرام
وائیـــمـــه تـــل صــلــوة سـلام
روژے د هـــجــرم نیـــولـــی دی اختـــر لـــره درځـــم
دلبـــر لـــره درځم

نعت شریف (۹۵)

طرز — مقام الرسل العلی محبوب عربی
امام الانبیاء محبوب مدنی

حبیـــب کبـــریـــا مـــحبـــوب ذوالـــجـــلال
مـــن اسمـــه مـــحـمــد . ذوالـحـسن والجمال
اللّٰه ورتـــه ویــئـلـی بشیـــراً ونـــذیـــراً
رحـمـت د مـخـلـوقـاتـو نازل شولـه قدیرا
شاھان ان کی در میں. روتے رہیں سوالی
ثانی نہیں ہے ان کا واللہ دوجھان پر
ستارہ چمکتا ہے اقبال کی اسمان پر
دی حسـن تـه ئـے لانـدے .کـه شمس وی که هلالی
یـــایهـــا الـــمـــدثـــر ، ایـت راوړو جبـریـل ؑ
پـه حـکـم درب پاسه دین خورکړه دجلیل
مشرق نـه تـر مـغربه . جنوب نه تر شمالی

والال الصحابه دنبکلی پیغمبرم
ورته پتنګان وؤ د یار دسپین بشرم
صدیقه رفیق . فی الغار والملالی

فاروقؓ جو معروف ہے عمر بن خطابؓ
عثمانؓ کی سخاوت روشن ہے لاجواب
چهارم اسدالله دے . ژوندے به ئے کمالی

خادمه ظفرګله درب په درکښے ژاړه
خائسته دحجاز زمکه دپاك الله نه غواړه
صلِ علی محمد . یاطالب الوصال

نعت شریف (۹۶)

ہر درد کی دوا ہے......صل علی محمد
تعویذ ھر بلا ہے......صل علی محمد

مراد به ئے حاصل شی جنت به داخل شی
هغه کس به د هغه . خائسته حورو واصل شی
جس نے لکھا پڑھا ہے......صل علی محمد

جنت به ئے مقام وی . دوزخ به پرے حرام وی
دیدار د پاك الله به هغے کس ته انعام وی
گردل میں لکھ لیا ہے......صل علی محمد

دا لوله شابه شابه . ورځے به تر ترابه
برزخ کښے به خوشحال وی . شی خلاص به له عذابه
جو پڑھ گے مر گیا ہے...... صل علی محمد

که پټ وی که ظاهر وی . درون که باهر وی
په شوق سره ئے وایه . فائده به د آخر وی
کیا نسخۂ شفاء ہے...... صل علی محمد

که رب خوشحالوے ته . شیطان خفه کوے ته
دجهل د زنځیر نه . له غاړے ماتوے ته
اللہ کی رضا ہے...... صل علی محمد

شفیع المذنبین دے . اَنیسُ الغریبین
راحة العاشقین دے . رحمت د عالمین دے
محبوب کبریا ہے...... صل علی محمد

په مخ د هغه یار . چه دے شمس النهار
خادمه ظفرکله . لیکه ښکلی اشعار
کیا نقش خوشنما ہے...... صل علی محمد

نعت شريف (۹۷)

خدائے به جنت ورکړی هغه کس ته په انعام
څوك چه درود وائی په نبی علیه السلام

ښکلی پیغمبر دا مبارك حدیث وئیلی دی
ماپه خپلو سترګو په حدیثو کښے لیدلی دی
من ذکرتُ عنده نبیؐ م فرمائیلی دی
کیږده د نبیؐ په نقشِ قدم خپل اقدام

بل ځائے کښے فلم یصلِ علی فرمائی
نوم چه ځما واوری ورپسے درود نه وائی
دغه کس بخیل دے به څنګ جنت ته بیائی
راشه که مومن ئے پَرے ټینګ کړه د اسلام

وائی پاك رسولؐ که تادرود اولوستو ماباندے
پاك الله به لس ځله درود اووائی تاباندے
اوس دِ خوښه خپله ده جبراً نشته په چاباندے
زړهٔ که خوشحالئے وایه صلوٰة اوهم سلام

واوره ظفرکله خامخابه ځے عقبا ته ته
څو ورځو دپاره ئے راغلے دے دُنیا ته ته
اطیعوا الرسول شه بیا به اورسے مولیٰ ته ته
بچ به شے برزخ کښے د درود په احترام

نعت شریف (۹۸)

تـاکښې پراتـهٔ دی د فـردوس د باغ ګلونـه
مـدیـنـې ښـاره تـل کـوه فـخـرونـه

مـدیـنـې ښـاره ډیـر بـخـتـورئـې
د فـیـوضـاتـو لـوئـې سـمـنـدرئـې
ځـائـې د هـجـرت م د سـرورئـې
ستـا پـه سیـنـه بـانـدې ئـې ایـښـی قـدمـونـه

تـاکښې مـوجـود نبـی سـلطان دې
صـدیـق رضـ عـمـر رضـ غـنـی عـثـمـان رضـ دې
د رحـمـتـونـو پـتـا بـاران دې
د هـر طـرف نـه درچـلیـږی عـالـمـونـه

تـا کـښې مـسـجـد دپـاك حضـرت دې
بـاب الـسـلام بـاب الـرحـمـت دې
پـتـا کـښې ریـاض الـجـنـت دې
د هـر سُـتـون سـره عـشّـاق کـوی مـونـځـونـه

تـا کـښې مـحـراب او مـصـلـه ده
مـنـبـر د میـنې مـرحـلـه ده
تـا کـښې د یـار ښـکـلې جـنـګـلـه ده
دلـتـه پـیـش کـیـږی پـه ژړا کـښې سـلامـونـه

پتا کښې ښکلې مقبرې دی
پکښې زرګونه ستارې دی
نورانی ستا ذرې ذرې دی
ستا دبقیع هره ذره ښکاری لعلونه

پتا کښې مسجد قبا دے
دأُحد غر ښومره زیبا دے
پکښې مصعب، امیر حمزهؓ دے
دلته وریږی دانوارو بارانونه

ښومره مزه کوی قیام
چه پیش کوی صلوة سلام
ګنړی په ځان دَرب انعام
د ظفرګل خادم په مخ اوښکے رودونه

رباعی (۳۵)

دکونینو د سرور نه شمه زار
خوږ محبوب د رب اکبر نه شمه زار
یارِغار چه د محبوب د ذوالجلال وؤ
ابوبکرؓ بختور نه شمه زار

چه دعدل پوله چاده غورولے
دعادل حضرت عمرؓ نه شمه زار

چه بے مثله دے حیا او په سخاکښې
د عثمانؓ گلِ صدبر نه شمه زار

څلورم چه وؤ اجل د کافرانو
مرتضٰی علیؓ حیدر نه شمه زار

مدینه منوره ډیره خائسته ده
ځائے دشام او د سحر نه شمه زار

ریاض الجنت کښے ناسته څومره خوند کړی
د محراب او د منبر نه شمه زار

په باب السلام چه دروممه سلام له
دَ دے بے بها سفر نه شمه زار

چه جنگلے سره په ډکو سترگو جاړم
خکته گورم دے نظر نه شمه زار

چه بهر شم د گنبد په نظاره شم
دَ دے ډیر ښکلی منظر نه شمه زار

ظفر گله چه جهان پرے خائسته دے
زه هغے جبین قمر نه شمه زار

رباعی (۳٦)

نن که دے دلته د الله پاك عبادت اوکړو
تګ دِ په ښکلے خائسته لار د شریعت اوکړو
شے په دارینو به کامیاب اے د ایمان خاونده
که په فنا کښے دِ څه غم د آخرت اوکړو

تولے نیکئ به دِ په اور لکه لرګے اوسوزی
که پشی شا دِ مسلمان پسے غیبت اوکړو
شے به خبر په روامزو او ادب د علم
که دِ دَ دین د عالمانو څه خدمت اوکړو

خدائے به دِ وروِلی آخر دخپل محبوب غیږے له
که دِ طلب د عاشقئ په صداقت اوکړو
د سلو کالو عبادت نه به بهترشی درله
که دِ صحبت د اولیاءُ یو ساعت اوکړو

زړهٔ به دِ شی لکه شیشه هم به انوار اووینے
که د کامل پیر او مرشد نه دِ بیعت اوکړو
ظاهر باطن به دِ صفا شی ظفرګل خادمه
که خپل مرشد درته نظر د مرحمت اوکړو

رباعی (۳۷)

محمد نبی سردار دے مدینه کښې
د زخمی زړونو قرار دے مدینه کښې
پاک الله دے د لولاک خطاب ورکړے
دوست د پاک پروردګار دے مدینه کښې
دی یاران څلور د پاک نبیؐ سرور
ابوبکر صدیقؓ یار دے مدینه کښې
چه دعدل ئے اواز خور په جهان دے
دویم عمرؓ اعلی وقار دے مدینه کښې
چه غنیان ورته د تول جهان دی لاندے
دریم عثمانؓ دوست د غمخوار دے مدینه کښې
د سخی صاحب په نوم یاد شیر علیؓ دے
او سیدلے دا دلدار دے مدینه کښې
چه نمسی د پیغمبرؐ حسنؓ حُسینؓ دی
د حسن ښکلے مزار دے مدینه کښې
ظفر ګله مدینه څومره ښائسته ده
جلوه ګر ستا ښکلے یار دے مدینه کښې

رباعی (۳۸)

بختورئے بختورئے یا حبیبهٌ
نامورئے نامورئے یا حبیبهٌ
ستا په مخ دواړه جهانه رب پیدا کړل
مخورئے مخورئے یا حبیبهٌ
د لولاك تاج دِ په سر دے مولیٰ ایښے
نازپرورئے نازپرورئے یا حبیبهٌ
رب درکړے د طٰهٰ یٰسین لقب دے
معتبرئے معتبرئے یا حبیبهٌ
رب نازل په تا کتاب کلام پاك کړو
پاك سرورئے پاك سرورئے یا حبیبهٌ
ستا دیدن تل ظفرکل د رب نه غواړی
ته ئے دلبرئے ته ئے دلبرئے یا حبیبهٌ

رباعی (۳۹)

که شداد ځان له جوړ کړے وو جنت
لیکن نه وو د ظالم پکښے قسمت
که نمرود په ځان دعوه د خدائیٔ اوکړه
پاك الله ډوب کړو دریاب کښے دلعنت

رودنیل کښې پاك الله فرعون تباه کړو
غرق ئې کړلو د موسیٰؑ په برکت
افلاطون که د یونان شهر آباد کړو
ښاریه ورله رب کړله لت په لت
چه انکار ئې د زکوٰة ورکړې نه اوکړو
رب قارون کړلو اخته په مصیبت
نافرمانه چه د نوحؑ نبی نه قوم شو
رب تعالیٰ پرې طوفان راوست دَهیبت
که یوسفؑ رونړو ګزار کړو په کوهی کښې
خدائې تعالیٰ ورکړو د مصر حکومت
ظفر ګله د الله نه عفوه غواړه
سربالا چه شې په ورځې د قیامت

رباعی (۴۰)

که سپرلې په ګلوشته دې خزان هم شته
که وصال په جهان شته دې هجران هم شته
دا جهان رب پیدا کړې عجیبه دې
خوشحالی که پکښې شته دې خفګان هم شته

په الله پاك تل يقين لره صادق شه
ستا په رنگ د الله بندیگان هم شته

تل يقين په فرشتو كوه چه شته دے
په اوگو دِ ملائك د آسمان هم شته

كتابونه د الله گنړه چه حق دی
پکښے شکلے د الله پاك قرآن هم شته

انبياء د الله حق دی خبردار شه
پکښے ختم الانبياء قدردان هم شته

په نامه دے محمد نبیؐ سرور
بله داده چه د حشر میدان هم شته

خیر اوشر درب د لوری دی انسانه
په قدرت علم په هر یو مکان هم شته

که ته نیك عمل همیش کړے مسلمانه
حورے ځۀ چه ستا دپاره غلمان هم شته

که په طمع دجنت ئے عمل نه کړے
اے کم عقله سرے لمبے د نیران هم شته

که بغیر دخدائے د فضله بزرگ کیږی
اے زاهده گورے نفس اوشیطان هم شته

په لوئے فضل د الله عقیده بچ کړه
هزارها معتزله اونجدیان هم شته
ظفرګل خادمه هرولی له درومه
په دے تلوکښے ډیر خیردایمان هم شته

رباعی (٤١)

ستا له غمه م زړګے ناقرار نه شی
ستاپه عشق او محبت کښے بیمار نه شی
ستا په عشق کښے چه تراوسه ژوندے ګرځم
دغه عمرم په عمرکښے شمار نه شی
تن څمانده عاشق هسے ساده دے
چه حُبیب غوندے د مرګ خریدارنه شی
په قدم د ابراهیم ئے تګ اونکړو
چه ستی د یار د مینے په نار نه شی
معرفت ئے په چشمانولیدے نه دے
چه منصورؒ پشانے پورته په دارنه شی
چه دیارد ذکرفکرنه غافل شو
پابند څکه د ازل په اقرار نه شی

ترهغے مقام ته نه شی رسیدلے
چه دپاك رب دولی خدمتگارنه شی
دا دعوے دظفرکل خادم دی خوشے
چه روان ترا وسه سم ستاپه لارنه شی

د حضرت بلال رض صیب واقعه (۹۹)

بلال رض خفه وؤ ځکه چغے فریادونه کوی
زړۀ ئے دردونه کوی. دمدینے نه ځی روان دے
هجرئے زړۀ باندے انباردے
سوچ ئے ملگرے دخپل یاردے
ناسته ولاړه باندے هر وختے سوچونه کوی
زړۀ ئے دردونه کوی . دمدینے نه ځی روان دے
دشام په لوری روانیږی
اوښکے ئے سترگونه بهیږی
دشتے میرے دی دشپے ورځے مزلونه کوی
زړۀ ئے دردونه کوی . دمدینے نه ځی روان دے

شـام تـه چـه لاړلـو بـلالؓ
خوب کښې محبوب دذوالجلال
بلالؓ وائی چه عاشق څنګه کارونه کوی
زړۀ ئے دردونه کوی . دمدینے نه ځی روان دے

ته چه رخصت ځماله خواشوے
بلالهؓ څومره بے وفا شوے
محبوب دمینے ګیله کړی څومره نازونه کوی
زړۀ ئے دردونه کوی . دمدینے نه ځی روان دے

بـلالؓ دستـی شـو را روان
د شام نـه ډیر پـه هائے سوران
توبے اوباسی د محبوب درکښے عُزرونه کوی
زړۀ ئے دردونه کوی . دمدینے نه ځی روان دے

حتیٰ چـه راغـے مدینے تـه
قـرارئے نـه راتـلوسینے تـه
خلق راچلیږی د بلالؓ صیب دیدنونه کوی
زړۀ ئے دردونه کوی . دمدینے نه ځی روان دے

ورلـه راځی بنځے او نـر
داسے صدیقؓ اوهم عمرؓ
پـه عجزونیازسره بلالؓ تـه منتونه کوی
زړۀ ئے دردونه کوی . دمدینے نه ځی روان دے

بلالهؓ غم نه موکړه خلاص
اذان شروع کړه په اخلاص
ته چه اذان کړے جوړیدل به مو زخمونه کوی
زړۀ ئے دردونه کوی . دمدینے نه ځی روان دے

هر یو سړے په انتظار شو
بلالؓ اذان نه په انکار شو
چه محبوب نه وی دے به څنګه اذانونه کوی
زړۀ ئے دردونه کوی . دمدینے نه ځی روان دے

حسنؓ حسینؓ دواړه ګلونه
بلالؓ له ئے راوړل تشریفونه
بلالهؓ اوکړه اذان څو مره به خوندونه کوی
زړۀ ئے دردونه کوی . دمدینے نه ځی روان دے

بلالؓ درخواست کړلو منظور
دا ګران نمسی وؤ دحضورؐ
په کانړی اودریدو د سوزېدک اوازونه کوی
زړۀ ئے دردونه کوی . دمدینے نه ځی روان دے

بـــلالؓ شـــروع کـــړلـــو اذان
اورسيـــدنـــوم تـــه د جـــانـــان
بے هـوشـه پـريـوت رپيـدل ئے انداموـنـه کوی
زړۀ ئے دردونه کوی . دمدينے نه ځی روان دے
حـــافـــظ بشيـــره لـــوئـــے عـــاشـــق وؤ
پـــه عـــاشـــقـــئ کښـــے ډيـــر صـــادق وؤ
د ظـفـرګـل خـادم قـلـم ئـے صفـتـونـه کوی
زړۀ ئے دردونه کوی . دمدينے نه ځی روان دے

رباعی (۴۲)

چـه بـلـے پـه مـحبت رقيبـان پټ پټ
پـه سـختـئ رتـے هـمـه عـاشقان پټ پټ
پـــه ظـاهـره لـه کعبے نـه قـربـانيـږے
ننـه بـاسـے پـه کښـے مينځ بتان پټ پټ
دوحـدت تـائيـد کـوے د رسـالـت نـه
دشـمـن دارشـوے دحـجاز دجانان پټ پټ
رابـلـے خـلـق تيـارے تـه لـه رنړانـه
سـاده خـلـق ډکړل منکر لـه قـرآن پټ پټ

گویا سپی له ورکوے په زمزم غُسل
دفائدے په ځائے دِ واخست تاوان پټ پټ
اهل سنت وجماعت نه مخالف شوے
درته خوښ شو غیرمذهبه سګان پټ پټ
د دُنیا په مال دولت دِ ایمان خرڅ کړلو
چه ګزار کړے په امام نعمانؒ پټ پټ
ظفرګل وائی چه خوپورے ژوندے یم
خپل مذهب نه به دِ کړمه قربان پټ پټ

نعت شریف (۱۰۰)

طرز: ستا له چې څه درځي درکړلو څیمان خانشه

یا الله د پاك نبی سلطان په طُفیل
ګناه موکړے معاف د مخ روښان په طُفیل
ستامحبوب دے ستا مطلوب دے تاته دے ډیرګران
اوبخے مونږ ټول دَ دغه ګران په طُفیل
تا معاف آدم علیه السلام کړلو یو دم
وے غوښته معافی چه د جانان په طُفیل
بچ شولو خلیلؑ د نمرو اُور کښے سوزیدو نه
دا خود مهمانِ لامکان په طُفیل

نُور چه په تندی داسماعیلؑ کښې وؤ موجود
بچ شولو دَ دِ نورد فیضان په طُفیل
بچ شو عبد اللهؓ صاحب والد د پاك رسولؐ
دغه هم د شاهِ دوجهان په طُفیل
پریوته مانړئ دکسرئ اور د فارس مړشو
په آمد د سرورِ خوبان په طُفیل
مونږه ته ایمان اسلام قران امن ملاؤ شو
دا ټول د نبیؐ آخرزمان په طُفیل
خدایه شفاعت اوخپل دیدار زمونږ نصیب کړے
لاړ چه شو جنت ته د ایمان په طُفیل
هم راله دیدار د حرمینو بار بار راکړه
خاص د مدینے د ګلستان په طُفیل
حُبّ د اولیاءُ عقیده د اهل سنت
کړه راته نصیب دخپل لوئے شان په طُفیل
بچ موکړه د نفس شیطانِ د مکراو فریب نه
شاهِ نقشبندؒ، شاه جیلانؒ په طُفیل
غوارم ظفرګل خادم معافی درنه اِلهَ
د غوث د تاروؒ دارچیؒ ځوان په طُفیل

